

**Yemen'deki
Siyasi Sorunlar ve Krizler
Sebepleri ve Çözümü**

Hizb-ut Tahrir / Yemen Vilayeti

Yemen'deki Siyasi Sorunlar ve Krizler Sebepleri ve Çözümü

Hizb-ut Tahrir / Yemen Vilayeti

San'a

H. Rabîul Evvel 1431

M. Mart 2010

“Allah, size güven ve huzur içinde olan bir kasabayı misal verir: Onun rızkı her yerden bol bol gelirdi. Sonra onlar Allah'ın nimetlerine karşı nankörlük ettiler. Allah da onlara, yaptıklarından ötürü açlık ve korku elbisesini (sıkıntısını) tattırdı.” [en-Nahl 112]

**Hizb-ut Tahrir / Yemen Vilayeti Bu Kitapçıkta,
Yemen'deki Siyasi Sorunların ve Krizlerin Vakıasına
Dönük Okuyuşunu ve Bunların Yegane Köklü Çözümüne
İlişkin Görüşünü Sunar**

**Yemen'deki Kamu İşleriyle İlgilenenlerin, Bu Sorunların
ve Krizlerin Ateşiyile Yanıp Tutuşanların Bu Kitapçığa
Gerekli İlgii Göstermelerini, Araştırma, Düşünce ve
Uygulama Konumunda Görmelerini Temenni Eder**

Doğru Yola Erdiren Allahu Subhânehu'dur

Giriş

Hizb-ut Tahrir, İslam akidesine ve ondan fıskıran şeri hükümlere dayalı küresel İslami bir hizb olması vasfıyla yaklaşık kırk ülkede çalışmaktadır. Hilafet Devleti'ni kurarak ve Müslümanların Allah'ın kitabı ve Resülü [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in sünneti üzere biat edecekleri tek bir Halife nasbederek İslami hayatı yeniden başlatmak için çalışmaktadır. Böylece o, yani Halife, Müslümanlara Allah'ın indirdikleri ile hükmedecek, onları ve İslam dünyasındaki mevcut varlıkları Hilafet Devleti'nin altında birleştirecek, küfür nizamlarından, fikirlerinden, Amerika, İngiltere, Fransa gibi kafir ve sömürgeci devletlerin egemenliğinden kurtaracak, Yahudi varlığını yok edecek, cihat yoluyla onu kökünden söküp atacak, İslam'ı davet ve cihat yoluyla bir hidayet ve nûr risaleti olarak tüm dünyaya taşıyacaktır.

İşte **Hizb-ut Tahrir**, Arap dünyasındaki ülkeler ve gayrimüslimlerin İslam'a davet edilmesi de dahil İslam dünyasındaki diğer ülkelerde çalıştığı gibi bir İslam beldesi olması vasfıyla Yemen'de de çalışmaktadır.

Bu nedenle **Hizb-tu Tahrir**'in, fikri çatışma yoluyla küfür fikirlerine karşı koyması, siyasi mücadele yoluyla sömürgeci kafirlerin planları ile ümmetin maslahatlarına zarar veren Müslümanların başındaki yöneticilerin siyasi işlerini ifşa etmesi ve ümmetin maslahatlarını benimsemesi gayet tabiidir. Ayrıca Yemen üzerindeki Anglo-Amerikan çatışmasını ve tehlikelerini de ifşa etmektedir. Hele hele ki hizb, toplumun fikrinin ve İslam

dünyasındaki hissiyatının bekçisi olup onu, sahip olduğu fikirleri, duyguları ve nizamları İslami fikirler, duygular ve nizamlara göre birleştiren İslami bir topluma dönüştürmek, Allah'ın düşmanlarının planları ve komploları ile onların kuyruklarını ifşa etmek için çalışırken bunu yapması gayet tabii bir iştir.

Hizb-ut Tahrir, Yemen'de çalışmasından beri Yemen'deki siyasi durumu gözetmekte olup onu mutlu Yemen'den mutsuz Yemen'e dönüştüren maruz kaldığı sorunlara ve krizlere köklü çözümler getirmektedir. Bundan dolayı hizb, “Yemen Cumhuriyeti Anayasasını” çürütmeye kalkışmış ve her bir maddesi Allah'ın kitabı, resulünün sünneti, sahabenin icmâsı ve kıyastan alınmış olan eksiksiz bir İslam Anayasası Taslağı sunmuştur. Ayrıca hizb, yabancı müdahaleler, Güneyin sorunları, Sa'de savaşı, ekonomik, toplumsal, eğitim ve benzeri sorunlara ilişkin doğru İslami çözümlerin getirilmesi hakkında neşriyatlar ve beyanlar da yayınlamıştır. Yemen Devlet Başkanı Ali Abdullah Salih ile görüşmeleri amacıyla iki heyet göndererek iktidar rejiminin içeride ve dışarıda maruz kaldığı sorunların çözümü için dikkate alması gereken köklü çözümleri açıklayan iki mektubu devlet başkanının ofisine teslim etmişlerdir. Zira belalar genelleşmiş, fesat ve kaos her tarafa yayılmış, insanların geçim sıkıntıları artmış, fakirlik ve işsizlik oranı yükselmiş, paranın değeri düşmüş ve ekonomik canlılık yerini ekonomik durağanlığa bırakmıştır. Böylece planlarını ve komplolarını sürdürmeleri, varlıklarını yerleştirmeleri, İslam'a, İslam yönetimine ve nizamlarına olan düşmanlıklarını açığa vurmaları ve Yemen'i parçalamaya çalışmaları için İslam düşmanlarının ve ajanlarının ellerine bir fırsat geçmiştir. Oysa bizler, iktidar rejimine işlerin hızlı ve köklü şeri çözümünü açıklamıştık. Bu

çözüm ise kapitalist demokratik cumhuriyet sisteminin ortadan kaldırılması ve İslam'ın Raşidi Hilafet Devleti altında tatbik edilmesidir. Bunun yanı sıra Yemen'deki birliğin İslam akidesi esası üzerine bina edilmesinin kaçınılmaz olduğunu da açıklamıştık. Böylece Yemen halkı, Batılı devletlerin özellikle de nüfuz çatışması içerisinde olan İngiltere ve Amerika'nın Yemen'deki her türlü nüfuzundan kurtulmanın gerekliliğini fark edip Güneyi ve Kuzeyiyle ayrımcılık yapmadan birbirini seven kardeşler olsun.

Hizb-ut Tahrir bu siyasi çalışmasını, Allahuteala'nın şu kavline icabeten yapmaktadır:

“Aranızda hayra

[İslam'a] davet eden, marufu emreden ve münkerden nehyeden bir ümmet [siyasi hizb] bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerin tâ kendileridir!” ^[Âl-i İmrân 104] Bu çalışmasının amacı ise İslam ümmetini içerisinde bulunduğu şiddetli çöküntüden kalkındırmak, küfür fikirlerinden, sistemlerinden, hükümlerinden, kafir devletlerin hakimiyetinden ve nüfuzundan kurtarmak olduğu gibi Allah'ın indirdikleriyle yönetim geri gelinceye kadar İslami Hilafet Devleti'ni tekrar varlık sahasına döndürmektir.

Hizb-ut Tahrir'in gayesi; İslami hayatı yeniden başlatmak ve İslam davetini dünyaya taşımaktır. Bu gaye ise Müslümanları, tekrar Dâr-ul İslam altındaki İslami toplum içerisinde İslami yaşantıya döndürmek demektir. Şöyle ki hem ondaki hayat işlerinin tamamı şeri hükümlere göre seyrettirilmiş hem de ondaki bakış açısı aralarında Allah'ın kitabı ve resulünün sünneti ile hükmedip İslam'ı cihat ve davet yoluyla bir risalet olarak dünyaya taşınması şartıyla Müslümanların işitmek ve itaat etmek

üzere biat edecekleri bir halifeyi nasbettikleri Hilafet Devleti olan İslami Devlet'in gölgesinde helal ve haram olmalıdır.

Hizbin hedefi; İslami ümmeti aydın fikre göre sahih bir kalkınma ile kalkındırmak olduğu gibi insanlığı hidayete erdirmek, kafirlerle, nizamlarıyla ve fikirleriyle çatışmak için ümmetin liderliğini elde etmek, ümmeti geçmişteki izzetine ve şerefine geri döndürmeye çalışmaktır ki böylece dizginleri devletlerden, milletlerden ve halklardan çekip alsın da geçmişte olduğu gibi dünyayı tekrar İslam hükümlerine göre siyaset eden ve dünyanın işlerini güden birinci devleti haline gelmiş olsun.

Kişilerin hizbe bağlanma metodu; İslam akidesine inanmaları, hizbî kültürle olgunlaşmaları, hizbin fikirleri ve görüşlerini benimsemeleri yoluyla olur. Kişi hizbin içinde eridiği, davetle kaynaştığı, fikirlerini ve mefhumlarını benimsediği sürece kişiyi hizbe kabul ettiren bizzat kendisidir. Dolayısıyla hizbin fertlerini birbirine bağlayan bağ, İslami akidedir ve bu akideden fıskıran hizbî kültürdür. Bayanların halakaları, erkeklerin halakalarından ayrıdır. Bayanların halakalarının müşrifliğini kocaları veya mahremleri veya bayanlar yapar.

Hizb, İslam'ı bizzat tatbik edilmesi ve akidesinin de bizzat devletin, anayasanın ve diğer kanunların aslı haline gelmesi için taşır. Çünkü İslam akidesi, ister siyasî ister ekonomik ister kültürel ister içtimaî isterse bunlardan başkası olsun kendisinden insanın tüm sorunlarını çözen bir nizamın fıskırdığı bir akidedir.

Hizb-ut Tahrir, tüm dünyada çalışmaktadır. İslam, küresel bir ideoloji olmakla beraber, başlangıçta uğruna küresel bir şekilde çalışmak metodundan değildir. Bilakis ona küresel olarak davet edilmesi ve oralarda temerküz edinceye, böylece İslam Devleti kuruluncaya kadar bir yada birçok ülkenin çalışma mecali kılınması kaçınılmazdır.

Tüm âlem, İslami davet için elverişli bir mekandır. Fakat İslami beldelerin ehlinin, İslam'ı din edinmeleri itibariyle davetin buralarda başlaması kaçınılmazdır. İslami beldelerden bir cüz olan Arap beldeleri, İslam kültürünün temel unsurlarından biri ve İslam'ın cevheri bir parçası olan Kur'an ve hadisin dili Arapça dilini konuşmalarından dolayı başlangıçta bu davetin taşınmasında beldelerin evla olanı Arap beldeleridir.

Nitekim hizbin ortaya çıkıp gelişmesinin başlangıcı ve daveti taşınması bazı Arap beldelerinde olmuştur. Sonra daveti taşırken tabii bir genişleme ile genişlemeye başlamıştır. Ta ki pek çok Arap ülkesinde ve Arap olmayan İslam ülkelerinde çalışır hale gelmiştir.

Hizb-ut Tahrir'in metodu; daveti taşırken izlenecek metot, Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in daveti taşırken izlediği metottan alınan şeri hükümlerdir. Çünkü Allah'ın Resulü'ne ittiba etmek Allahuteala'nın şu kavillerinden dolayı vaciptir:

“Andolsun ki Resulullah'ta sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için gerçekten en güzel örnek vardır.” [elAhzâb 21],

“De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana tabi olun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.” [Âl-i İmrân 31],

“Resul size her ne getirdiyse onu alın ve sizi her neyden yasakladıysa ondan kaçının!” [el-Haşr 7] Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'e ittiba etmenin, onu örnek edinmenin ve ondan almanın vacibiyetine delalet eden benzeri ayetler de vardır.

Bugün Müslümanlar Allah'ın indirdiklerinden başkasıyla

yönetiliyor olmalarından dolayı dârları, fikhî ıstılahta Dâr-ul Küfür olarak isimlendirilir. Çünkü her ne kadar halkı Müslüman olsa da dâra fikhî vasfı kazandıran şey bizzat tatbik edilen hükümlerdir. Bundan dolayı İslam hükümlerinin tatbik edilmemesi bakımından Müslümanların dârı, Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in gönderildiği zamanki Mekke'ye benzemektedir. Bunun içindir ki daveti taşıırken Mekke döneminin, örnek almanın mahalli olması gerekir.

Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in Medine'de devleti ikame edinceye kadarki olan Mekke'deki sîretini inceleyen bir kimse görür ki o, belirgin muayyen amellerde bulunduğu özellikleri belirgin merhalelerden geçmiştir. Dolayısıyla hizb, hareket metodunu, hareket merhalelerini ve bu merhalelerde yapması gereken amelleri Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in hareket merhalelerindeki yaptığı amelleri örnek edinerek almıştır.

Buna binaen hizb, hareket metodunu şu üç merhaleyle sınırlandırmıştır:

Birincisi: Hizbi kitleyi teşkil etmek amacıyla hizbin fikrine ve metoduna inanan şahıslar oluşturmaya dönük kültürlendirme merhalesi.

İkincisi: İslam'ı kendisi için bir mesele edinip hayat vakiasında ortaya çıkarmak üzere çalışması için İslam'ı yüklenmesi amacıyla ümmetle kaynaşma merhalesi.

Üçüncüsü: Yönetimi teslim alarak İslam'ı genel ve kapsamlı bir şekilde tatbik etme ve bir risalet olarak dünyaya taşıma merhalesi.

Birinci merhaleye gelince: hizb birinci merhaleye, kurucusu

değerli âlim ve Kudüs İstinaf Mahkemesi Kâdisi Üstad Takiyyuddin en-Nebhani [RahimahuAllah] tarafından H.1372-M.1953 yılında Kudüs'te başladı ve [Rahimahullahın] vefat ettiği H.1398-M.1977 tarihine kadar devam etti. Daha sonra Büyük Alim Şeyh AbdulKadîm Zellum, vefat ettiği H.1424-M.2003 tarihine kadar onun çizgisini takip etti. Şu anda da hizbe Celil Alim Ata İbn-u Halil Ebû Raşta liderlik etmektedir.

Hizb, -hala- ferdî şekilde fikrini ve metodunu arz etmek üzere ümmetin fertleriyle temas kurmaktadır. İcabet eden kimseleri, benimsediği İslam fikirleri ve hükümleriyle eriyinceye, İslam'la kaynaşan, İslami akliyeteye ve İslami nefsiyete sahip ve daveti insanlara taşımak üzere harekete geçen İslami bir şahsiyet haline gelinceye kadar mürekkez tedris için hizbin halakalarına yerleştirmektedir. Kişi bu seviyeye ulaştığında artık kendisini hizbe kabul ettirmiş olmakta ve hizb de onu üyeleri arasına katmaktadır. Aynen Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in üç sene süren davetin ilk merhalesinde yaptığı gibi. Nitekim o, Allah'ın kendisiyle gönderdiği şeyleri arz etmek üzere insanları fert fert davet ediyor, iman eden kimseleri gizlice bu dinin esası üzerine kitleleştiriyor, İslam'la eriyinceye kadar onlara İslam'ı öğretmeye, kendisine inen ve Kur'an'dan inmekte olan ayetleri okumaya hırs gösteriyor ve onlarla gizlice buluşuyordu. Sonra İslam'ın adı Mekke'de yayıldı, insanlar onu konuşmaya başladı ve kendiliğinden İslam'a girmeye başladılar.

Hizb, bu merhalede dikkatini cismini inşa etmeye, fertlerini çoğaltmaya ve onları halakalarında mürekkez hizbî kültürle kültürlendirmeye odakladı. Böylece İslam'la eriyen, hizbin fikirlerini benimseyen bu fikrilerle kaynaşan ve onları insanlara taşıyan şebabından hizbî bir kitle oluşturmayı başardı.

Hizb, bu hizbî kitleyi oluşturmayı, topluma onu hissettirmeyi,

onu, fikirlerini ve kendisine davet ettiği şeyleri tanıtmayı başardıktan sonra ikinci merhaleye intikal etti.

İkinci merhaleye gelince: İslam ümmeti nezdinde hizbin benimsediği İslam fikirleri ve hükümlerine dönük genel bir uyanıklık ve kamuoyu oluşturarak İslam'ı yüklenmesi için ümmetle kaynaşma merhalesidir. Ta ki ümmet, bu fikirler ile hükümleri hayat vakıasında ortaya çıkarmak amacıyla amel etmek ve taşımak üzere kendisi için birer fikir edinmiş ve İslami hayatı yeniden başlatmak ve İslami daveti dünyaya taşımak için Hilafet'i kurma çalışması ve halifenin naspedilmesinde hizb ile birlikte hareket etmiş olsun.

Hizb bu merhalede kitlelere toplu olarak hitap etmeye intikal etmekle birlikte bu merhalede aşağıdaki işleri yapmaktadır:

1. Hizbin cismini geliştirmek, fertlerini çoğaltmak, daveti taşımaya, fikri çatışma ve siyasi mücadele sahasına atılmaya muktedir İslami şahsiyetleri oluşturmak için fertlere halakalarda mürekkezi kültür vermek.
2. Ümmet nezdinde genel uyanıklık oluşturmak ve onunla kaynaşmak amacıyla mescit dersleri, seminerler, konferanslar, genel toplantı mekanları, gazeteler, kitaplar ve neşriyatlar yoluyla ümmet içerisindeki kitleleri hizbin benimsediği İslam fikirleri ve hükümleri ile toplu şekilde kültürlendirmek.
3. Ümmeti küfür akidelerinden, nizamlarından, fikirlerinden, bozuk akidelerden, hatalı fikirlere, mugalatalı mefhumlardan ve etkilerinden kurtarmak için bunların sahteliğini, hatalı olduklarını ve İslam ile çeliştiklerini açıklayarak bunlarla fikri çatışma yapmak.
4. Siyasî mücadele yapmak ve bu da aşağıdaki noktalarda ortaya

çıkar:

a- Ümmeti sömürgeci kafir devletlerin hakimiyetinden ve her türlü nüfuz etkilerinden kurtarmak için İslam beldeleri üzerinde hakimiyet veya nüfuz sahibi olan bu devletlerle, fikrî, siyasi, iktisadî ve askerî her türlü sömürgecilik şekliyle mücadeleye girmek, planlarını ve komplolarını ifşa etmek.

b- Arap ve Arap olamayan İslami beldelerdeki yöneticiler ümmetin hakkını yedikleri veya ümmete karşı yükümlülüklerini yerine getirmede kusur gösterdikleri veya herhangi bir işini ihmal ettikleri veya İslam hükümlerine muhalefet ettikleri zaman bu yöneticilerle çekişmek, onları ifşa etmek, muhasebe etmek, onlara karşı çıkmak, yönetimlerini yok edip onların yerine İslam yönetimini ikame etmek için çalışmak.

5. Şeri hükümlere göre ümmetin maslahatlarını benimsemek ve işlerini gütmek.

Hizb, işte tüm bunları Allahuteala'nın şu kavlinin inmesinden sonra Resul [Sallallahu Aelyhi ve Sellem]'in yaptıklarına ittiba ederek yapmıştır:

“Emrolunduğun şeyi açıkça söyle ve müşriklerden de yüz çevir!” [el-Hicr 94] Bunun üzerine Resulullah, durumunu açığa vurdu, Kureys'i Safa tepesine çağırdı, onlara kendisinin gönderilmiş bir nebi olduğunu bildirdi, onlardan kendilerine iman etmelerini talep etti ve fertlere arzettiği gibi davetini topluluklara da arz etti. Kureys'e, ilahlarına, akidelerine ve fikirlerine çatarak onların sahteliğini, bozukluğunu ve yanlışlığını beyan etti. Onları ayıpladığı ve onlara hücum ettiği gibi mevcut tüm akidelere ve fikirlere de hücum etti. Bu husustaki ayetler onun üzerine peş peşe iniyordu. Faiz yemelerinden, kızları diri

diri toprağa gömmelerinden, eksik tartmalarından ve zina işlemelerinden dolayı onlara hücum eden ayetler indiği gibi Kureyş'in liderlerine ve efendilerine hücum eden ayetler de iniyor onları, atalarını ve akıllarını yeriyor, Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'e, davetine ve ashabına karşı kurdukları komploları ifşa ediyordu.

Hizb, gerek fikirlerini taşımada gerek diğer fikirlere, siyasi kitlelere ve kafir devletlerin mücadelelerine karşı koymada gerekse yöneticilerle çekişmede sonuçlara ve durumlara bakmaksızın açık sözlü, cesur ve meydan okuyucu olup ne ikiyüzlülük ne yağcılık ne dalkavukluk ne yalakalık yaparak selamete çıkmayı yeğlemedi. Zira İslam'a ve hükümlerine muhalefet eden herkese meydan okuyordu. Bu arada şebabı yöneticilerin hapis, işkence, sürgün, takibat, geçimine mani olma, işine son verme, seyahatine engel olma ve öldürme gibi şiddetli eziyetlerle maruz kaldı. Mesela Özbekistan, Irak, Suriye ve Libya'daki zalim yöneticiler, onlarca şebabı öldürdüğü gibi Ürdün, Suriye, Irak, Mısır, Libya ve Tunus'taki hapishaneler şebabla doludur. Hizbin bu güçlü tutumları, Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'i örnek almasının bir sonucudur. Zira o, tüm dünyaya açıkça meydan okuyarak İslam risaletini getirmiş ve kendisine davet ettiği hakka iman ederek tüm dünyaya meydan okumuş, adetleri veya gelenekleri veya dinleri veya akideleri veya yöneticileri veya avam tabakasını hiç hesaba katmaksızın, İslam risaletinden başka hiç bir şeye iltifat etmeksizin kırmızısıyla ve siyahıyla insanlara savaş açmıştır. Zira kendisiyle gönderildiği İslam risaletine olan derin imanından başka ne bir donanımı ne bir yardımcısı ne de bir silahı olmaksızın yapayalnız bir halde önce Kureyşle başlayarak ilahlarına değinmiş, onları ayıplamış, inançlarında onlara

meydan okumuş ve onları yermiştir.

Hizb, seyrinde açık sözlü, net ve meydan okuyucu olmaya bağlılığını korumakla birlikte bu hususta siyasi işlerle sınırlı kalmış ve Medine'ye hicret edinceye kadar Mekke'de davetle sınırlı kalan hiçbir maddi eylemde bulunmayan Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'i örnek alarak bunların ötesine geçip yöneticilere veya davetinin karşısında duran kimselere karşı maddi eylemlerde bulunmamıştır. Nitekim İkinci Akabe Biatine katılanlar kendisine kılıçlarıyla Mina halkı ile savaşmaları için izin vermesini teklif edince onlara şöyle cevap vermiştir:

“Henüz bununla emrolunmadık.” Allah [Subhânehu ve Te'alâ], kendisinden önceki resuller sabrettiği gibi onun da eziyetlere sabretmesini istemiştir. Zira ona şöyle demiştir:

“Andolsun ki senden önceki resuller de yalanlanmışlardı da onlar, yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine rağmen sabretmişlerdi de nihayet nusretimiz onlara erişmişti.” [el-Enâm 34]

Hizbin kendisini veya kendisini yöneticilere karşı savunmak için maddî kuvvet kullanmamasının cihat konusuyla bir ilgisi yoktur. Zira cihat, kıyamet gününe kadar devam edecektir. Mesela kafir düşmanlar bir İslam beldesine saldırdıkları zaman o beldenin Müslümanlarına, onları defetmek farz olduğu gibi Müslümanlardan bir parça olan o beldedeki **Hizb-ut Tahrir**'in şebabı da Müslüman olmaları sıfatıyla düşmanla savaşmaları ve onları def etmeleri vaciptir. Eğer Müslüman bir emir çıkar, Allah'ın kelimesini yüceltmek için cihat eder ve insanları seferber ederse seferberliğin ilan edildiği o beldedeki **Hizb-ut Tahrir** şebabı da Müslüman olmaları vasfıyla hemen buna icabet ederler.

Gerek komplo planlarının hayata geçirilmesi için bölgenin içerisine sürüklendiği zor şartlar gerek yöneticilerin kendi halklarına karşı uyguladıkları zorbalığın ve zulmün gerekse yöneticilerin hizbi ve şebabını maruz bıraktığı şiddetli eziyet yüzünden toplum hizbin karşısında donuklaşınca hizb, Mekke toplumu daveti kabul etme karşısında donuklaşıp sonra da Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]' ve ashabına yönelik eziyetler şiddetlenince Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in nusret talep etmesi hususundaki fiilini örnek alarak muktedir olanlardan nusret talep etti... Nusreti ise şu iki maksatla talep etti:

Birincisi: Daveti taşımaya emin bir halde yürütebilmek için himaye talep etmek maksadıyla.

İkincisi: Hilafet'i kurmak ve İslam'ı tatbik etmek için yönetime ulaşmak maksadıyla.

Hizb, bu nusret amellerini yapmakla birlikte halakalarda mürekkeze kültür vermek, toplu kültürlendirme yapmak, ümmetin İslam'ı yüklenmesi ve ümmet nezdinde kamuoyu oluşturmak için ümmete odaklanmak, sömürgeci kafir devletlerle mücadele etmek, planlarını ve komplolarını ifşa etmek, yöneticilerle çekişmek, ümmetin maslahatlarını benimsemek ve işlerini gütmek gibi yapmakta olduğu tüm amellerini de yapmayı sürdürmüştür. Çünkü hizbin bir merhaleden öteki merhaleye intikal etmesi, davet çalışmalarını durdurduğu anlamına gelmez. Bilakis yeni merhalenin gerekliliklerini ilave ettiği anlamına gelir.

Hizb, Allah'tan kendisi ve İslami ümmet için kurtuluşu, başarıyı ve nusreti gerçekleştirilmesini temenni ederek tüm bunları yapmayı sürdürmektedir. İşte o zaman müminler Allah'ın zaferiyle ferahlayacaklardır.

Üçüncü merhaleye gelince; bu merhale, Yönetime ulaşma merhalesidir.

Hizb, ümmet vasıtasıyla ve nusret talep etme amelleri yoluyla yönetime ulaşp Hilafet Devleti'ni kuracak ve ideolojiyi bir defada uygulayacaktır. Bu ise inkılapçı metot olarak isimlendirilmektedir. Bu metot, yönetimin bir parçasına ortak olmayı kabul etmez. Bilakis yönetimi bir bütün olarak alacak ve onu ideolojinin tatbik metodu edinecektir. Yoksa başka bir gaye için değil. Böylece İslam ideolojisini, inkilabi bir şekilde uygulayacak ve şartlar her ne olursa olsun tedricilik metodunu kabul etmeyecektir.

Devlet ne zaman ideolojiyi, kamil ve kapsamlı bir şekilde uygularsa işte o zaman Allah'ın izniyle tüm dinlere galip gelinceye kadar İslam'ı davet ve cihat yoluyla dünyaya taşımalıdır.

Yemen'de İslam

Allah, Muhammed [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'i bir müjdecî ve uyarıcı olarak gönderdi. Keza Allah, onun risaletini tüm insanlar için küresel bir risalet kıldı ve İslam dininin kamil ve kapsamlı bir egemenliğe sahip olmasını emretti. Böylece ilk İslam dârı, on dört asır önce Resulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] tarafından Arap Yarımadası'nda kuruldu. Çünkü devletlerin fikirlerin doğmasıyla doğması ve fikirlerin yıkılmasıyla yıkılması Allah'ın kainattaki bir sünnetidir. Derken İslam Devleti, genişlemeye ve insanlar Allah'ın dinine fevc fevc girmeye başladı. Ardından Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem], insanları İslam'a davet etmeleri için Yemen beldesine elçiler gönderdi. Onlar da Müslüman oldular. Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem], Yemen vilayetini dört bölgeye taksim etti ve bunların her birine valiler ve amiller gönderdi. Nitekim Bâzân Bin Sâsân'ı, Müslüman olduktan sonra Yemen'e, Muaz İbn-u Cebel el-Hazrecî'yi el-Cened'e vali tayin ederken Halid İbn-u Saîd İbn-ul Âs'ı San'a'ya ve Ziyad İbn-u Lebîd İbn-u Sağlabbe el-Ensariyi Hadramevt'e amil olarak tayin etmesinin yanı sıra Ebâ Musa el-Eşarî'yi Zebid ve Aden'e ve Ali İbn-u Ebî Talibî ise Yemen'e vali olarak tayin etmiştir...

İngiltere, Güney Yemen'i işgal edinceye, Umman'ı Güneyden ayıracaya ve Osmanlıların çıkmasından sonra İmam Yahya İbn-u Hamîdiddîn Kuzey Yemen'e hükmedinceye kadar Yemen, Raşîdi Hilafet, Emevi, Abbasi ve Osmanlı Devleti'nin gölgesinde devletin vilayetlerinden bir vilayet olarak İslam ile yönetilmekteydi.

Ardından Yemen'de peş peşe olaylar meydana geldi ve

böylece Anglo-Amerikan çatışmasının alanına dönüştü. 1962 yılında Yemen'de cumhuriyet rejiminin kurulmasıyla birlikte bu çatışma kızıştı. Cemal Abdunnasır, Amerikan yoluyla müdahalede bulunurken Kral Faysal ise İngiltere yoluyla müdahalede bulundu... Ardından da çatışan taraflar, cumhuriyet rejimini pekiştirmek için orta çözüme ulaştılar.

Olaylar hiç dinmedi aksine daha da kötüleşti. Ardından Güney ile Kuzey Yemen birleşti. Ardından Yemen rejimi, şu anki halinde karar kılıncaya kadar taraflar arasında kazançlar ve ganimetler üzerindeki anlaşmazlık devam etti.

Ardından olaylar karıştı, Güney Hareketi ve birtakım imtiyazlar isteyen Hûsiler ayrılma talebinde bulundular...

Bu kitapçıkta, Yemen'deki en önemli krizler ile sorunları ve bunların İslami bakış açısına göre çözüm keyfiyetini arzedeceğiz. Bu krizler şunlardır:

Birincisi: Sa'de Meselesi

İkincisi: Güney Sorunu

Üçüncüsü: Ekonomik Sorun

Dördüncüsü: Terörizme Karşı Savaş

Birincisi

Sa'de Savaşı

Birincisi: Sa'de Savaşı

Yaklaşık altı yıldır Kuzey Yemen'deki yaşanan savaşın alevi sönmedi. Bu savaş yüzünden yüzlerce kişi öldü, binlerce kişi göç etti, mülkler tahrip oldu... Sa'de meselesi, bazı dar ufuklu kişilerin zannettiği gibi yerel bir mesele olarak değil asli bağlamında anlaşılmalıdır. Bilakis Sa'de meselesi, mezhepsel bir mesele değil siyasi bir meseledir, yerel bir mesele değil uluslararası ve bölgesel bir meseledir.

Hizb, olayların başından bu yana gelişmeleri takip etmekte, meselenin vakiasını, faktörlerini ve şeri hükümlere göre çözüm keyfiyetini göstermek için temaslar kurmaktadır. Ardından da bu temaslarını, meselenin hakikati, arkasındaki devletlerarası çatışma ve bunun karşısında alınması gereken şeri tutum hakkında yayınladığı beyanlarla desteklemektedir.

Nitekim hizb, Yemen'deki bu meselenin hem köklü çözümünü hem de geçici çözümünü ortaya koymuş ve imkanları dahilinde bu hususta gerekli olan şeyleri yapmıştır. Hizb, ileride açıklanacak olan H. Zilkade 1430 el-muvafık M. Kasım 2009'daki çözüm maddelerini kaleme almaya başlamasına rağmen ilgili taraflar, projemizin üzerinden yaklaşık iki ay geçmesinden sonra ellerini, Amerika ile İngiltere'nin Yemen toprakları üzerindeki nüfuz ve çıkar çekişmesi hususunda üzerinde "görünürde muvafakat ettikleri" çözümlere uzattılar. Zira bu taraflar, devletlerarası güçlerin çözümlerini almayı bir alışkanlık edinmişlerdir... Amerika ile İngiltere'nin üzerinde anlaştığı bu çözüm maddelerinden bir kısmı, görünürde kaleme aldığımız krize ilişkin çözümün bir kısmına benzemesine rağmen iki çözüm

arasında açık seçik bir fark vardı. Zira ortaya koyduğumuz çözüm, İslam'ın gösterdiği mükemmel bir çözüm olup bünyesinde ümmetin kurtuluşunu ve durumunun istikrarını barındırırken devletlerarası güçlerin ortaya koyduğu çözüm ise bünyesinde devletlerarası çatışmanın habisliğini ve bu çatışmanın yerleştiği zaman ayarlı mayınları barındırmaktaydı. Dolayısıyla bu çözüm, ne gerçek bir güvenliğe kavuşturur ne de istikrarlı bir barış getirir. Buna rağmen bizler, Allah'ın izniyle ümmeti, onu tehdit eden tehlikelerden kurtarmak için Yemen'deki devletlerarası çatışmanın tehlikeleri ve bu çatışmanın sunduğu habis çözümler noktasında ümmeti bilinçlendirmeye devam edeceğiz. Böylece İslam'ın geçitlerinden her bir geçidin başında bir Müslüman olsun ki hiçbir kimse ona ne önünden ne de arkasından yaklaşabilsin.

Aşağıda hizbin bu hususta yayınladığı beyanlardan bazıları sunulduğu gibi **Hizb-ut Tahrir / Yemen Vilayeti**'nin H. Zilkade 1430 el-muvafık M. Kasım 2009'da belirlediği çözüm maddeleri sunulmuştur. Akleden bir kavim için bu çözümde ibret ve öğüt vardır!

حزب التحرير
Hizb-ut Tahrir
Yemen Vilâyeti
Medya Bürosu

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَمَا اللَّهُ إِلَّا مَنَّارٌ مَّكَرٌ وَحَيْثُ أَرَادَ الصَّدِيقَاتِ لَيْسَتْ لِنَهْرٍ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الْأَرْضَ بِنِ قَلْبِهِمْ وَيَسْجُونَ لَهُمْ وَيَسْجُونَ لَهُمْ وَيَسْجُونَ لَهُمْ وَيَسْجُونَ لَهُمْ
يَسْجُونَ لَهُمْ لَا يَسْجُونَ لَهُمْ وَيَسْجُونَ لَهُمْ وَيَسْجُونَ لَهُمْ وَيَسْجُونَ لَهُمْ

- Basın Açıklaması -

Savaşı Durdurunuz ve Fitnenin Kökünü Kazıyınız

H. 12 Cumâde's Sâni 1429

M. 17 Haziran 2008

Yemen rejimi ile Hüsiler arasında Haziran 2004'de başlayan Sa'de'deki savaş fitnesinin üzerinden bugün itibarıyla dört yıl geçti. Öyle bir savaş fitnesi ki binlerce Yemenli Müslüman evladının ölmesine, binlercesinin yaralanmasına, aralarında gazetecilerin, aydınların ve yazarların da olduğu yüzlercesinin tutuklanmasına, hiçbir suçu-günahı olmayan yüz binlerce sivil insanın göç etmesine yol açtı. Bu savaşın nedenini dahi öğrenemedikleri halde evleri yıkıldı, hayvanları telef edildi ve tarım arazileri harap edildi. Muhakkak ki bu, dehşet verici kanlı bir fitnedir!

Bu fitne, hakim nizamın yanlış politikalarının ve ısrarla yalnızca nefs-i müdafaa yaptıklarını ileri süren Hüsî Cemaati'nin siyasi projesinin kapalılığının bir sonucudur. Bu fitnede, siyasi kışkırtmaların rolü olmakla birlikte perde arkasından bunun kızışmasında hem bölgesel güçlerin, hem de Batılı devletlerin daha büyük rolü vardır.

Zira Sa'de savaşı, Amerika'nın çağırıldığı Büyük Değişim Projesi'nin halkalarından bir halka olmaktan öte bir şey değildir.

Bu da geçmişteki çatışmaların ve hesaplaşmaların uzantılarından. Zira gerek Kuzey ile Güneyin birleşmesi öncesinde olsun, gerekse 1994 savaşı öncesinde ve sonrasında olsun, Sa'de'de kimi güçler arasında süregelen bir çatışma mevcuttur ve bu güçlerin, hem bölgesel güçler, hem de Batılı planlarla bağlantısı vardır.

Bu fitnenin kökünü kazıyacak olan şey ise, işlerin adalet ve ihsan ile gözetilmesi, hakların tastamam verilmesi ve zorbalık yapılmamasıdır. Bu da küçük-büyük, güçlü-güçsüz her şeyde ve herkes hakkında İslam ile hükmedilmedikçe, laiklik (dinsizlik) sökülüp atılmadıkça, insanların kanları, malları, ırzları korunmadıkça, zulüm defedilmedikçe ve zorbalık yok edilmedikçe gerçekleşmez.

Zira dahili çekişmeler yüzünden Hâşimiler, cumhuriyet rejiminin kendilerine zulmettiğini, topraklarına el koyduğunu, öz topraklarında yabancı haline gelecek derecede ayrımcılık ve dışlama politikasına maruz kaldıklarını düşünmektedirler. Güneyliler ise, gerek hizmet eksikliğinde ve topraklarının gasp edilmesinde, gerekse genel yaşamda, zulme ve baskıya maruz kaldıklarını düşünmektedirler. Bunların yanı sıra fakirlik oranının artması, işsizlik sayısının yükselmesi, ekonominin kötüleşmesi, enflasyonun yükselmesi, fiyatların artması, açlığın şiddetlenmesi ve yolsuzluğun bir kanser gibi devletin tüm sektörlerine yayılması... işte bütün bunlar, Kuzeyde ve Güneyde yönetim nizamının kilitlenmesine, tıkanmasına ve aleyhinde nefret oluşmasına neden olmuş, bu da çatışmaların yaşanmasına, savaşların çıkmasına ve devlet nizamının kolonlarını sarsmayı tasarlayan yabancılar için gediklerin açılmasına yol açmıştır.

Batılı hareketlenmelere gelince; zamanında Portekizlilerin Yemen sahillerine girme teşebbüsü ile ortaya çıkan bu

hareketlenmeler Osmanlı Hilafet Ordusu tarafından püskürtülmüştü. İngiltere tarafından Aden'in işgal edilmesi ve Amerika'nın Mısır lideri Abdunnasır yoluyla Yemen'in iç işlerine müdahale etmesine kadar süregelen Batılı hareketlenmeler veya daha dakik bir ifade ile Yemen'deki "Anglo-Amerikan Çatışması", Hilafet'in zayıflaması dönemine dayanan kadim bir meseledir.

İşte Sa'de savaşı, ancak bu müdahalelerin bir parçasıdır. Zira İngiltere, sürekli olarak Yemen'deki rejimin kolonlarını sağlamlaştırmaya, bu uğurda Yemen içindeki ve dışındaki adamlarını kullanmaya çalışmıştır. Kaldı ki Yemen'de, Aden'i işgal işgalinden beri sırtını dayadığı sütunlar biçiminde adamlardan oluşan İngiltere'ye bağlı bir ordu vardır. Yemen dışında ise, Bağışçılar Konferansı'nda olduğu gibi Ali Abdullah Salih'in rejimini desteklemeleri için bölgesel ajanlarını kullandı, fitneyi söndürmek gerekçesiyle müdahale etmeleri için Libya ve Katar'ı harekete geçirdi, perde arkasından Katarlı arabulucuları yönlendirdi, Hüsilerin Şia fikirlerine ve kültürüne sahip olduğunu, İran, Necef ve Kerbela'daki Şia mercileri tarafından desteklendiğini, örgütlenme kültürlerinin Hizbullah'ın kültürüne benzediğini ve Suud Ailesi Nizamı'na yönelik bir tehlike teşkil ettiğini iddia ederek Suudi Ailesi'ni kaygılandırdı. Böylece Suudi Arabistan, açıktan ve gizliden Ali Abdullah Salih'in rejiminin yanında yer almak için harekete geçti ve beş savaşta da Hüsilerin mevzilerini uçaklarıyla bombaladığı öne sürüldü. İşte İngiltere, Yemen'de kendi çıkarlarını koruyan Ali Abdullah Salih'in rejimi için böyle destek topladı.

Amerika'ya gelince; Sa'de Savaşı karşısında sessiz kalarak demokrasinin, insan haklarının ve kadın haklarının uygulanmasına ve seçimlerin yapılmasına çağrıda bulundu.

Bunlar görünen sloganlardır. Ancak gizlide ise Amerika, gerek Güney meselesinde, gerekse Sa'de Savaşı'nda egemen iktidara baskı uygulamaya, kendine adamlar devşirmeye, otoriteyi değiştirip adamlarını iktidara ulaştırmaya ve "anarşi çıkarmak" yoluyla Yemen'i devletçiklere ayırmaya çalıştı!

İşte bunun için Sa'de savaşı, derhal durdurulması ve defteri dürülmesi gereken bir fitne savaşıdır. Dolayısıyla siyasi güçler, politik manevralar yapmaksızın bunu durdurmaya çalışmalıdırlar. Aksi takdirde Yemen'in bütünleşmiş olması, gelecek Müslüman nesilleri arasına kin, nefret ve husumet tohumları ekecek korkunç bir fitneye dönüşecektir. Egemen rejim ve siyasi güçlerinin pervasız davranışlarını sürdürmeleri halinde bu çekişmeler son bulmayacak ve Amerika, Irak'taki el-Duceyl ve el-Enfâl davasını istismar ettiği gibi bunu da istismar edecektir. Amerika'nın bu savaşa sessiz kalması ve müdahale etmemesi ise, hilekarlık ve sinsiliktir ki böylece Yemen'in işlerine müdahale etmek, kaynaklarına hâkim olmak, rejimi veya bu savaşa karışan simgelerini yargılamak için dilediğinde kullanabileceği elinde bir dava ve dosya hazır olsun. O halde bu savaşı durdurunuz, bu fitneye ve etkilerine son veriniz ve Allahuteala'nın şu kavline icabet ediniz:

"İçinizden sadece zulmedenlere erişmekle kalmayacak bir fitneden sakının. Muhakkak ki Allah, İkâbı Şedîd olandır." [el-Enfâl 28]

Hizb-ut Tahrir
Yemen Vilâyeti
Medya Bürosu

Soru-Cevap

Soru: Yemen'de neler oluyor? Bu, Hûsiler ile devlet arasında gerçekleşen yerel mezhebi bir çatışma mıdır? Yoksa yerel araçlarla gerçekleşen devletlerarası bir çatışma mıdır? Açıklamanızı rica ediyoruz. Allah sizleri hayırla mükafatlandırın.

Cevap:

Yemen'deki olaylar, yerel şartların istismar edildiği devletlerarası bir çatışmadır. Zira Amerika, İngilizlerin adamı olan Ali Abdullah Salih yönetimini (korkutmaya) çalışmaktadır. Amerika, Ali Salih'in yönetime ulaşmaya muktedir hiçbir politikacı bırakmadığının farkındadır. Zira o, farklı sınıftan olan tüm politikacıları öldürmüş, tutuklamış ve sürgün etmiştir... Bu nedenle Amerika, ilerdeki siyasi bir otorite için (kendilerini eğitmek amacıyla) güneydeki bazı küçük politikacıları harekete geçirmesinin yanı sıra Yemen ile Suudi Arabistan'ı korkutacağı sıcak bir nokta oluşturmak için Hûsileri silahlandırması ve finanse etmesi amacıyla İran'ı da harekete geçirmiştir... Ancak Amerika'nın şu ana kadarki siyasi çizgisi, uzun vadede nüfuzunu tam bir şekilde Yemen'e sokmayı hedeflediği bir sonraki adımlarının ilki olarak Yemen'deki çıkarlarının hareketlenmesini kolaylaştırmak için Ali Abdullah Salih yönetimini tehdit etmektedir...

Ali Abdullah Salih de bu hususun farkına varınca kendi yönetimi hakkında sessiz kalmasına razı etmek için güvenlik anlaşması yapma hususunda Amerika'ya tevessül etmiştir... Nitekim 12.11.2009 tarihinde yayınlanan Şark-ul Avsat Gazetesi, son iki gün içerisinde Sana'da düzenlenen askeri ve güvenlik

liderleri arasındaki müzakere turlarından sonra Yemen'in Birleşik Devletler ile güvenlik ve askeri alanda bir anlaşma yaptığını yayınlamıştır.

Bu anlaşma, askeri ve güvenlik işbirliği ile her iki alandaki karşılıklı bilgi ve deneyim paylaşımını da içermektedir. Bu anlaşmanın ilanı, Yemen Genelkurmay Başkanı Tümgeneral Ahmet Ali el-Eşvel ile Amerikan Ortak Liderliğindeki Planlama Müdürü Tuğgeneral Jeffrey Smith arasındaki müzakere turlarından sonra gelmiştir.

Yemen'deki olayların, yerel araçlar yoluyla gerçekleşen devletlerarası bir çatışma olduğu tüm politikacılar tarafından tamamen açık olan bir husustur. Zira bu, ilgili devlet liderleri tarafından imalı şekilde dahası açıkça ifade edilmiştir. Nitekim Orta Doğu İşlerinden Sorumlu İngiliz Devlet Bakanı Ivan Lewis, 24.11.2009 tarihinde Londra'da Yemen Büyükelçisi ile yaptığı görüşme sırasında orada gerçekleşen olaylarda İran'ın rolü olduğunu açıklamış ve şöyle demiştir: "Yemen'de olup bitenler vekaletle yürütülen bir savaştır..." Bunun yanı sıra İngiliz Bakan, Yemen'deki olaylar hakkında belli sayıdaki İngiliz milletvekillerini bilgilendirmek için aynı gün bir toplantı düzenlemiş, toplantıya İran'ın rolünden bahseden Sana'daki İngiliz Büyükelçisi Tim Torlot da iştirak etmiş ve şöyle demiştir: "Orada belirgin ölçüde İran'ın etkisi vardır..." İngiltere, bu yıldan itibaren üç yıl boyunca harcaması için Yemen hükümetine 105 milyon sterlin değerinde yardım taahhüdünde bulunmuştur.

Tüm bunlar Yemen'de meydana gelen olayların, yerel araçlar yoluyla gerçekleşen devletlerarası bir çatışma olduğunun açık bir göstergesidir.

H. 11 Zilhicce 1430 / M. 28 Kasım 2009

<http://www.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/HTAmeer/QAsingle/323>

Amerika ile İngiltere Londra Konferansında:

Yemen Topraklarında Nüfuz ve Çıkar için Birbiriyle Çekişiyor!

İngiltere Başbakanı, krizden çıkması için Yemen'e yardım bahanesiyle Yemen konusunun ele alınması amacıyla Londra'da yapılacak konferansa 01.01.2010'da çağrıda bulundu... 27.01.2010 günü akşamı yapılan konferansa 21 devlet katıldı ve toplantı iki saat sürdü! Ardından el-Kaide'ye karşı savaşında Yemen'i ve kalkınmasını destekleme, ekonomik ve siyasi reform programlarını uygulama, Uluslararası Para Fonu ile müzakereler ve kapsamlı bir uzlaşma uygulanması çerçevesinde kararlar yayınlandı ...

Yemen'de gerçekleşenleri ve gerçekleşmekte olanları gözlemleyen bir kimse bu kararların; gerçek kararları, aktif tutumları, Yemen topraklarında güç ve kuvvet sahibi devletleri, ardından konferansın yapılma maksadını ve neticelerini gizleyen kılıftan öte bir şey olmadığını fark eder .

Amerika, İngiliz nüfuzunun Yemen'e yerleşmesinden günümüze kadar özellikle de şimdiki rejim esnasında mevcut konumu istikrarsızlaştırmaya ve İngiltere'nin nüfuz bölgelerinde kendisinin, yani Amerika'nın Batının varisi olduğu dolayısıyla nüfuzunu Yemen'e yerleştirmesi gerektiği ve aciz bir imparatorluk olmadığı şeklindeki eski yeni teorisini uygulamaya çalışmaktadır. Ancak mevcut Yemen rejimi, Amerikan yanlısı siyasi zümreyi bitirdi bitirmek üzeredir; kimi öldürüldü, kimi tutuklandı, kimi sürgün edildi, kimi de kaçtı... Dolayısıyla Amerikan yanlısı siyasilerden Yemen'deki yönetimi ele geçirmenin, oradaki İngilizlerin nüfuzunu söküp atmanın ve ardından Amerikan nüfuzunun oraya yayılmasının ileri hattı

olmak üzere onu desteklemeye muktedir hiç kimse kalmadı. Bundan dolayı Amerika'nın Yemen'deki çalışmaları, şu iki husus üzerine odaklanır hale gelmiştir :

Yemen rejimine tehdit mesajları vermek ve Amerikan yanlısı “küçük” siyasi ortamı eğitime mesajları vermektir.

“Tehdit mesajlarına” gelince; Hüsilere destek vermek üzere bu hususta İran'ı görevlendirdi ve böylece Hüsiler gerektiğinde Kuzey Yemen ile Suudi Arabistan'ın böğründe patlatılan birer zaman ayarlı bomba haline geldiler... Tehdit mesajı diyoruz: Çünkü Hüsiler, Yemen'deki yönetimi ele geçirmek için değil sadece kendi bölgelerinde etkin güçlü bir konumları olması için harekete geçmektedirler.

Amerikan yanlısı siyasi ortamı “eğitime mesajlarına” gelince; önce Güneyin Kuzeyden ayrılması ardından Amerika'nın ilk adım olarak Güneyi Kuzeyden ayırıp sonraki adımlarda nüfuzunu tamamen Yemen'e sokmak için harekete geçmesi amacıyla Güneyde süregelen bir hareketliliktir. Eğitim mesajı diyoruz: Çünkü Güneyde hareket eden siyasi ortam, etkin liderlerinin yok edilmesi sonrasında bu hareketliliklerin hazırlanmasını gerçekleştirmek için ortaya çıkmış bir ortamdır ...

Amerika, tehdit ve eğitime mesajlarında başarılı olmuştur. Çünkü Amerika, rejimin Güneye yönelik zulmünü, onu siyasi hayattan dışlamasını daha sonra benimsedikleri İslami fikirler uyarınca Hüsilerin şeri hükümleri eda etmelerine fırsat vermemesini istismar etti. Bunun içindir ki rejim, şeri hükümleri sahil bir şekilde Yemen'de tatbik etmemekle Amerika'nın Kuzeyde tehdit mesajlarının ve Güneyde eğitim mesajlarının fitilini tutuşturmasını istismar etmesine imkan veren uygun bir iklimin oluşmasına katkıda bulundu. O kadar ki İngiltere'nin direktifiyle iktidar rejimine şu iki yönde “zorunlu” tedbirler

almayı dayattı :

Birincisi: Amerika'nın Yemen'deki rejime sessiz kalması ve hoşnut olması için Amerika ile güvenlik anlaşması yapılarak onun ayartılmasıdır. Zira Yemen, 10-11.11.2009 günleri arasında Sana'da yapılan askeri ve güvenlik liderleri arasındaki müzakere turlarının ardından Birleşik Devletler ile askeri ve güvenlik işbirliği ve bu iki alanda bilgi ve istihbarat paylaşımı alanlarını kapsayan bir güvenlik ve askeri anlaşması yaptı. Bu anlaşma, Yemen Genel Kurmay Başkanı Tümgeneral Ahmet Ali el-Eşval ile Amerikan Ortak Liderliğindeki Planlama Direktörü Tuğgeneral Jeffrey Smith arasındaki müzakere turlarının ardından ilan edildi ...

İkincisi: el-Kaide'ye karşı savaşa yönelmek! Oysa onun adamları uzun zamandır rejim tarafından bilinmekteydi ve onlara karşı sessiz kalıp İngiltere başka bir şeyi görünceye kadar Hüsiler ile Güneylilerin hareketlenmesinin yanı sıra ona karşı yeni bir cephe açmak istemiyordu. Zira İngiltere, el-Kaide konusunun Amerika nezdinde hassasiyet oluşturduğunu dolayısıyla Yemen'in el-Kaide ile savaş pozisyonunda görünmesinin Amerika'yı Yemen'i desteklemeye zorlayacağını ardından da Kuzey ile Güneyde ona yönelik baskıyı hafifleteceğini fark etti. Bunlar olurken Yemen rejimi, el-Kaide'nin çok iyi bildiği merkezlerine darbe vurmaya başladı. Açıktır ki el-Kaide'ye yönelik bu hareketlilik tesadüf olmayıp bilakis genel bağlamın dışındadır. Zira Kuzey ve Güney olmak üzere iki krizle meşgul olan bir devletin, İngiltere tarafından güdümlü ve maksatlı olup askeri görüntüde siyasi bir eylem olmamış olsa da üçüncü bir cephe açması normal bir durum değildir !

İşte bu kritik noktada özellikle de böylesi bir zamanda

İngiltere Başbakanı, Yemen'in el-Kaide'ye karşı harekete geçmesini, devletlerarası olarak Yemen'in desteklenip onun yanında yer alınması ardından Amerika'nın Yemen'in yanında yer almaya zorlanması ve Kuzey ile Güneyde rejim üzerindeki baskının hafifletilmesi yönünde istismar etmek amacıyla Londra konferansına çağrıda bulundu. Böylece Amerika'nın konferansa muvafakat etmekten başka bir çaresi kalmadı. Ancak Amerika, konferansta el-Kaide'nin takibatı amacıyla Yemen'de kendisine ait payandaların oluşturulmasını, özellikle Güneyde olmak üzere kendi yandaşı siyasi ortamın güçlendirilmesinin ve desteklenmesinin yanı sıra gerektiğinde yeniden harekete geçebilecek şekilde kalması için de Hûsî hareketini bitirmeyip hafifletilmesi "lehine" bir çözüm üretilmesini istedi .

Konferanstaki gelişmeler işte bu şekilde oldu: Amerika, el-Kaide'ye darbe vurmak için askeri ve lojistik destek ile Güney ve Kuzey Hareketi ile uzlaşması için rejime baskı yapmaya odaklanırken İngiltere ise Yemen'e ekonomik destek verilmesi, Güney ile Kuzey Hareketine karşı devletlerarası toplumun Yemen'in yanında yer alması, el-Kaide konusunun Hûsiler ile Güneylilere karşı Yemen'e destek verilmesi çerçevesinde ele alınması üzerine odaklanmaktadır! Bunun içindir ki iki saat süren konferans, yirmi bir devletin temsilcilerin kameralar karşısında alenen tebessüm edip ardından da İngiltere ile Amerika'dan her birinin Yemen'in ve halkının kanları üzerinden istediklerini elde etmek amacıyla avaneleri ile gizlice bir araya geldikleri bir mekan olmaktan öteye gitmemiştir.

Ey Müslümanlar! Müslümanların beldeleri ne zamana kadar büyük devletlerin Müslümanların evlatlarından olan yerli araçları yoluyla birbirleriyle çatıştıkları bir arena olarak kalmaya devam edecek? Müslümanların beldeleri ne zamana kadar

Batının, kanlarını sömürmek ve servetlerini yağmalamak için “tiyatro” oynadığı bir sahne olarak kalmaya devam edecek? Batı, dilediği zamanda ve dilediği yerde Müslümanların beldelerinde ateşin fitilini tutuşturmaya ne zamana kadar devam edecek? Yemen ve diğer İslam beldelerindeki kılını dahi kıpırdatmaksızın karşı çıkmayan bu yöneticiler ne zamana kadar sömürgeci Batının hareket ettirdiği satranç taşları olarak kalmaya devam edecek? Artık Yemen halkının, rejimin zalimane icraatları sayesinde Yemen'in halkını katletmek ve evlerini tahrip etmek için birbirleriyle çatışanların çatışmasını kolaylaştırdığını ve her an yıkılmak üzere olup çarpık olsa bile iktidar koltuğunda kalmaktan başka hiç bir derdinin olmadığını fark etmelerinin zamanı gelmedi mi?

Git gide yayılan Yemen savaşları boyunca on binlerce hatta yüz binlerce kişi sürgün edildi, katledildi ve yaralandı... Savaş taraflarının hepsi ise şahadet kelimesi getiren birer Müslüman idi. Müslümanların birbirleriyle savaşmasının çok fena bir iş olduğu ve bir Müslümanın haksız yere öldürülmesinin Allah katında Kabe'nin yıkılmasından daha azim olduğu bilinmez mi?! Nitekim Abdullah İbn-u Ömer şöyle buyurmuştur: Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'i Kabe'yi tavaf ederken şöyle dediğini gördüm :

“(Ey Kabe)

Sen ne güzelsin ve senin kokun ne güzel! Sen ne büyüksün ve senin kutsiyetin ne büyük! Muhammed'in nefsinin elinde bulundurana yemin olsun ki müminin kutsiyeti, malı ve canı Allah katında senin kutsiyetinden daha büyüktür. Onun hakkında hayırdan başka bir zanda bulunmayız.” [İbn-u Mace tahrif etti]

Amerika ile İngiltere, halkından olan araçları, bizzat rejimin

güvenlik ve lojistik imkanları, Güneydeki ayrılıkçı gurupların ve Kuzeydeki Hüsilerin körü körüne olan dürtüleri yoluyla Yemen üzerinde birbiriyle çatışmaktadır! Onlar yolca, büyük günah işledikleri halde iyi bir şey yaptıklarını zanneden kimselere benzemektedirler !

Ey Müslümanlar! Başımızdaki musibet şu ikisidir:

Birincisi Müslümanların beldelerindeki ne Allah'tan ittika eden ne de kuldan korkan yöneticilerdir. Şayet onlar akletmiş olsalardı kesinlikle tebaası hakkında ne bir ahit ne de bir zimmet gözetmeyip onu aldatan bir yöneticinin cennete giremeyeceğini ve onun kokusunu alamayacağını bilirlerdi. Zira Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur:

“Müslümanların çobanlığını üstlenen hiçbir vali yoktur ki onları aldattığı halde ölüp de Allah cenneti ona haram kılmış olmasın.” [el-Buhari rivayet etti]

O halde insanları saptırarak hakkı batıla batılı hakka çeviren ve emanete hıyanet eden bir yöneticinin hali nice olur? Muhakkak ki o, tebaasını helake sürükleyen bir ruveybida olur. Nitekim Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

“İnsanlara öyle aldatıcı yıllar gelecek ki o zaman yalancılar doğrulanacak, doğru sözlüler de yalanlanacaklardır. O zaman hâinlere güvenilecek, güvenilir olanlar da ihânetle suçlanacaklardır. İşte o zaman Ruveybida konuşacaktır.” Dediler ki: “Ruveybida da nedir?” Buyurdu ki: “Kamunun işleri hakkında (söz sahibi olan) aşağılık adamdır!” [Ahmed tahrîç etti]

İkinci musibet ise yöneticilerin kendi elleriyle yaptıkları aşağılanma yüzünden ümmete isabet eden onca şeye rağmen ümmetin, zalim yöneticiler karşısında sessiz kalması ve onlara karşı çıkmamasıdır... Zira Filistin, Keşmir, Çeçenistan, Kıbrıs, Doğu Timur ve diğerleri heba oldu... Ardından Sudan'ın uzuvları koparıldı koparılmak üzere, Irak, Afganistan, Pakistan ve ardından Yemen Batının dilediği gibi gezip dolaştığı ve araçları Müslümanların yöneticileri ile avenelerinin olduğu bir çatışma arenasına haline geldi... O halde azabın sadece yöneticiyi değil bilakis yöneticinin zulmüne sessiz kalan yönetileni de kuşatmasına şaşmamalıdır. Nitekim Allahu Subhânehu şöyle buyurmaktadır:

“Öyle bir fitneden sakının ki içinizden yalnızca zulmedenlere isabet etmekle kalmaz. Bilin ki Allah'ın azabı çetindir.” [el-Enfâl 25] Ve Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmaktadır:

“İnsanlar aralarında münkeri görürler de ona karşı çıkmazlarsa Allah'ın katından bir cezayı hepsine genelleştirmesi yakındır.” [Ahmed ve Ebu Davud tahrîç etti]

Ey Müslümanlar: Artık iki gözü olan herkes için açığa çıkmıştır ki bu durum, ancak geçmişte kendisiyle ıslah olduğu şeyle, yani Allah'ın inzal ettikleriyle hükmeden, Allah'ın yolunda cihat eden, yöneticisinin arkasında savaşılan, kendisiyle korunulan, tebaayı koruyan bir zırh olup onu nasihatıyla kuşatan bir halifenin olduğu Nübüvvet Minhacı Üzere Raşidi Hilafet ile ıslah olur. İşte o zaman ne Amerika'nın ne İngiltere'nin ne de diğer sömürgeci kafir devletlerinin beldelerimizi işgal etmeye ve nüfuzlarını yaymaya zamanları olacaktır. Çünkü o zaman kapılarının dibinde olacak olan İslam'ın nurundan “kaçmak”

amacıyla ülkelerine geri çekilerek ayakta kalmanın derdine düşeceklerdir.

“Şüphesiz ki Allah, emrine galiptir, muktedirdir. Velakin insanların çoğu bunu bilmezler!” [Yûsuf 21]

Hizb-ut Tahrir

H. Safer-il Hayr 1431

M. 27 Ocak 2010

Başka Savaşlar Olmasın Diye!!

Birincisi: Sa'de Sorununun Çözümüne ve Etkilerinin Sona Erdirilmesine Dönük Bir Proje

Mümin kullarını Müslümanların arasındaki çekişmelerden, fitnelerden ve savaşlardan çıkararak onları şeri çıkış yoluna erdiren Allah'a hamd olsun. Zira Celle ve Alâ, şöyle buyurmuştur:

“Eğer herhangi bir hususta çekişirseniz, -Allah’a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız- onu Allah’a ve resule götürün. Bu, hem daha hayırlı hem de netice bakımından daha güzeldir.” [en-Nisâ 59] Salat ve selam, sünnetine sarılmayı, anlaşmazlıkların, hevaların ve fitnelerin arttığı bir zamanda raşitlerin metodunu metot edinmeyi emreden resullerin en şereflişinin üzerine olsun. Zira Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem], şöyle buyurmuştur:

.. *“Sizden her kim yaşarsa (ileride) birçok ihtilaf görecektir. Benden sonra sizin yapmanız gereken sünnetime ve hidayete ermiş raşidi halifelerin sünnetine sarılmaktır. Azı dişlerinizle ona sımsıkı sarılıңыз. Sonradan ihdas edilen işlerden sakının.”* Keza salat ve selam, kerim resulden tüm sıkıntılardan ve fitnelerden çıkış yolunun Allah'ın kitabı ile nebisinin sünneti ile hükmetmeye dönmek olduğunu öğrenen âline ve tüm ashabının üzerine olsun. Kim bunlarla hükmederse adil olur, kim bunları terk ederse Allah'ın helak

ettiği zorbalardan olur, kim de hidayeti bunların dışında ararsa Allah'ın saptırdığı kimselerden olur.

Bizler **Hizb-ut Tahrir / Yemen Vilayeti** olarak Sa'de ili ile Harf Sıfyan, el-Melâhıyz ilçelerinde ve el-Cuf ilinde senelerce süren savaşın sürmesinin caiz olmadığı, kendisinin haklı veya mazlum veya savaşa devam etmesini caiz gören bir fetvasının olduğunu iddia eden kimsenin itibara alınmaması görüşünderiz. Çünkü bu bölgelerdeki insanların büyük zulümlere maruz kalmasına neden olan bizzat bu savaştır. Keza bu savaşın, ileride Yemen'in Müslüman evlatları arasında sürüp gidecek intikam, kin ve nefret davaları gibi ciddi siyasi, toplumsal ve ekonomik etkileri olacağı gibi Yemen ve halkını gözetleyeduran bölgesel ve dış güçler de bu savaşı istismar ederek diğer bölgelerdeki sorunları ve homurtuları provoke etmeye çalışacaklardır. Ayrıca bu savaş, diğer İslam beldelerinde olduğu gibi Yemen toprakları üzerinde daha fazla nüfuz elde etmeyi hedefleyen bir takım dış güçlerin kendilerini maskeleyecekleri bir kılıfı haline gelecektir. Dolayısıyla bu savaşın istismar edilmesi, Afganistan, Irak ve diğer bölgelerde olduğu ve olageldiği gibi yabancıların doğrudan bir müdahale gerekçesi olacaktır. Bu ise Yemen'i parçalamaya ve oyalamaya dönük komplolarını ve planlarını hayata geçirmeleri yönünde sömürgeci güçler için bir kazanımdır.

Mümin, muttaki ve salih olan Ehl-il Hal ve'l Akd, Medine Vesikası'nda geçtiği üzere Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in şu kavline itaat etmelidir:

..

“Takva sahibi müminlerin elleri, müminlerin arasında haddi aşan veya büyük bir zulüm veya bir günah veya bir düşmanlık veya fesatlık işlemek isteyen herkese karşı kalkacaktır. Bu kimse onlardan birinin evladı bile olsa, hepsinin elleri ona karşı kalkacaktır. Bu sahifede geçenleri onaylayan, Allah'a ve ahiret gününe iman eden bir müminin, bidatçiye yardım etmesi veya onu barındırması helal değildir. Her kim ona yardım eder ve onu barındırırsa Allah'ın laneti ve gazabı kıyamet gününde onun üzerine olacak ve ondan ne bir nafîle ne de bir farz kabul edilecektir. Onların arasında günah değil nasihat, tavsiye ve iyilik vardır. Kim ne işlerse ancak kendi aleyhine işler... Sizler herhangi bir şeyde ihtilafa düştüğümüzde onu Allah [Azze ve Celle]'ye ve Allah'ın resulü Muhammed'e götürün.” [Siret-i İbn-u Hişam]

Yemen krizi, Müslümanlar arasındaki askeri bir savaşla çözülmez. Zira Hûsî Cemaati'ni silah çekmeye, reklamını yapmaya ve senelerce savaşmaya iten farklı amaçların, faktörlerin ve taleplerin bilinmesi gerekir. Aynı şekilde geçmişteki arabuluculuk ve girişimlerin başarısızlığına yol açan sebep ve nedenler de bilinmelidir.

Tek taraflı veya dışlayıcı çözümler, sorunu çözmeyeceği gibi bunların inandırıcılıktan ve samimiyetten yoksun birer aldatmacadan ibaret olduğunu da bilmeliyiz.

Bizler -alimler, şeyhler, ileri gelenler ve kabile liderlerinden oluşan- Ehl-il Hal ve'l Akd ile birlikte, Sa'de savaşının çözüm ve tedavilerini; savaşı durdurmak, birçok alanda tehlike sinyali veren bu ve benzeri sorunların etkilerinden kurtulmak için

gerekli tedbirleri alma yetkisi veren otoriteyi elinde bulundurması bakımından cumhurbaşkanına ve cemaati temsil etmesi bakımından Hûsî Cemaati'nin liderine sunar ve arzederiz. Tüm bunları ise hem bir nasihat hem de Allahuteala'nın, Yemenli Müslümanların ve İslam ümmetinin karşısında bir mazeretimiz olsun diye sunuyoruz. Otorite sahibi bir kimse, arzetmek ve sunmaktan başka elinden hiçbir şey gelmeyen bir kimseden somut girişimlerde bulunmaya daha layık ve muktedir olduğu gibi Allah ta Kur'an'la engellemediklerini otorite yoluyla engellemiştir. Buna rağmen bizler, hem ümmetin varlığını, güvenliğini ve istikrarını korumak hem de otoritenin içinde veya dışında olsun fitneyi, fesadı ve fücuru engellemek için bu çözümü sunarız. Selim bir kalbe sahip olan herkesin bizimle birlikte bu çözümün uygulanması için ciddiyet ve çabayla çalışmasını ümit ederiz. Şüphesiz Allahu [Subhânehu ve Te'alâ] yardım edendir:

Gerek Sa'de savaşının gerekse Yemen ve tüm İslam beldelerinin sıkıntısını çektiği diğer sorunların ve krizlerin **köklü çözümü**; İslami hayatın yeniden başlatılmasında, hayatın tüm işlerinde Allah'ın indirdikleri ile hükmedilmesinde ve İslam ümmetini birleştirecek tek bir devletin, Raşidi Hilafet Devleti'nin gölgesinde İslam'ın kapsamlı bir şekilde tatbik edilmesinde yatmaktadır. Zira Müslümanların arasındaki sınırları ve ayrılığı ortadan kaldırarak onları, SallAllahu Aleyhi ve Sellem'in şu kavlinde buyurduğu üzere *“Allah'ın kulları kardeşler olunuz”* kardeşler yapması amacıyla tüm Müslümanların bu devleti ortaya çıkarması için çalışması gerekmektedir.

Bu sorunun **geçici çözümüne** gelince; savaşın derhal durdurulması, diyalog masasına oturulması, her iki tarafın

Allah'a olan takvalarını fiilen somutlaştırması, muttaki ve muhlis müminler tarafından adalet ve doğrulukla ıslah edilmesidir. Zira muhlis kimseler azimlerinde kararlı ve niyetlerinde samimi olurlarsa ıslah mümkün olur. Azimlerinde kararlı ve niyetlerinde samimi olmaları gerekir: Çünkü kıyılan canlar, akıtılan kanlar ve tahrip edilen mallar, bizzat Yemen Müslüman halkının canıdır, kanıdır ve malıdır.

Sessiz kalmanın günah olmasından dolayı Allahu [Subhânehu ve Te'alâ]'nın huzurunda temize çıkmak, gûnahtan kurtulmak, aklanmak, kaprislerden, hevalardan ve geçici bencil dar çıkarılardan beri olmak, bölgesel ve uluslararası planlardan soyutlanmak için bizler, Allah'ın kitabının ve Resulü [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in sünnetinin hakem kılınmasına bina edilmiş geçici projeyi sunarız. **Bu proje, bu beyana ilâştirilmiştir.**

Son ama bir o kadar da önemli olarak deriz ki: Allah [Azze ve Celle], aralarında savaş çıktığında kardeşlerinin arasını ıslah etmeleri için muhlis müminleri görevlendirmiştir. Şayet samimi ve kararlı bir şekilde adaletle ıslah etmeye, haklıyı haksızdan ayırt etmeye koyulurlarsa Allahu Subhânehu, onlara yardım eder, onları heybetli kılar ve Allahuteala'nın şu kavlinden dolayı onları sözü dinlenen kişilerden yapar:

“Muhakkak ki müminler kardeşirler.

O halde kardeşlerinizin arasını düzeltiniz. Allah'tan korkunuz umulur ki size merhamet eder.” [Hucurat 9-10]

Keza Allah ümmete, şu kavlinden dolayı emr-i bil-marufu ve'n nehyi an-il münkeri de farz kılmıştır:

“Aranızda

hayra [İslam'a] davet eden, marufu emreden ve münkerden

nehleden bir ümmet [siyasi hizb] bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerin tâ kendileridir!" [Âl-i İmrân 104]

İşte bizim gördüğümüz bu şey, emr-i bil-maruf ve'n nehyi anil münker ve temize çıkma babındandır. Bu savaş ise sadece onlardan zulmedenlere isabet etmekle kalmayıp bilakis Yemen halkına, ekonomisine ve ülkesine isabet edecek olan bir fitne savaşıdır. Allahuteala, şöyle buyurmuştur:

"İçinizden sadece zulmedenlere erişmekle kalmayacak bir fitneden sakının. Muhakkak ki Allah'ın ikabı çok şiddetlidir." [el-Enfâl 28]

Hizb-ut Tahrir
Yemen Vilayeti

H. Zilkade 1430
M. Ekim 2009

İleride Savaş Olmasın Diye!!
İkincisi: Sa'de Savaşı ve Etkilerine İlişkin Şeri Çözümün
Maddeleri

El-Hamdulilehi Rabb-il Alemin ve's Salatu ve's Selamu Alâ Eşraf-il Mürselîn ve Alâ Âlihi ve Sahbihi Ecmaîn. Bizler **Hizb-ut Tahrir / Yemen Vilayeti** olarak, Sa'de meselesine ilişkin bu şeri çözümü, devlet başkanına, Hûsî Cemaati'nin liderine, ve sevgili Yemen'deki Ehl-il Hal ve'l Akde sunarız. Onlardan, bunu onaylamalarını, benimsemelerini ve maddelerine bağlı kalmalarını talep ederiz. Çünkü bu çözüm, akan kanları dindirecek, ırzları ve malları koruyacaktır. Böylece Yemen halkı, Allah için birbirlerini seven kardeşler olacaklardır. Aynen Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğu gibi:

“Allah'ın kulları kardeşler olunuz.”

Bizler **Hizb-ut Tahrir / Yemen Vilayeti** olarak Sa'de savaşına ilişkin bu çözümü ve tedavileri; Sa'de'ye, Harf Sıfyan ve el-Melâhıyza'ya barışı getirmek ve birçok alanda tehlike sinyali veren bu ve benzeri sorunların etkilerinden kurtulmak için gerekli tedbirleri alma yetkisi veren otoriteyi elinde bulundurması bakımından cumhurbaşkanına ve cemaati temsil etmesi bakımından Hûsî Cemaati'nin liderine sunar ve arzederiz. Şeri çözümün maddeleri şunlardır:

Birincisi: Ehl-il Hal ve'l Akd, aşağıdaki maddelerin uygulanmasını denetlemesi amacıyla parlamento, şura, partiler, alimler, şeyhler, kabile liderleri içerisindeki garantörlerden oluşan bir komisyon oluşturmalıdır. Bu komisyon, mümin,

muttaki, muhlis, tarafsız, dürüst, saygıdeğer, her iki tarafın güvenini kazanmış ve bu tür çekişmeleri çözüme birikmiş deneyime sahip şahsiyetlerden oluşmalıdır. Bununla birlikte savaş bezirganlarından, fitnecilerden, kriz ve savaş atmosferlerinden beslenenlerden, maddi ve siyasi şantaj amacıyla sorunları istismar edenlerden uzak durulmalıdır.

İkincisi: Garantörler Komisyonu, her iki tarafın askeri operasyonlarını durdurduklarının resmi olarak ilan etmelerinden sonra ikisi devletten, ikisi de Hûsî Cemaati'nden olmak üzere temsilcileriyle birlikte devlet başkanını ve Hûsî Cemaati'nin liderini diyalog masasına oturmaya, siyasi çözümler üretmeye, tarafları savaşa, şiddete ve silaha başvurmamaya bağlı kalmaya çağırmalıdır. Hatta müzakerelerin ilk turu başarısız geçse bile garantörler komisyonunun kararlarına bağlı kalmalıdır.

Üçüncüsü: Taraflar, savaşın durdurulduğunu yazılı olarak imzalamaları gerektiği gibi Garantörler Komisyonu'nun kararlarına bağlı kalacaklarını, diyalog müzakerelerine gireceklerini, savaşın durdurulması, uzlaşma ve diyalog anlaşmasını gelecek medya kampanyalarının durdurulduğunu resmen ilan etmelidirler.

Dördüncüsü: Garantörler Komisyonu, şu on komisyonu oluşturmalıdır: "Şeri Fikir Komisyonu, Ateşkesi Gözetleme Komisyonu, Hûsî Cemaati'nden Teslim Alınan Envanterleri Belirleme Komisyonu, Mülteci Komisyonu, Tazminat ve İmar Komisyonu, Esirler ve Kayıplar Komisyonu, Savaşın Etkilerini Sona Erdirme (Sulh ve İntikamları Sonlandırma) Komisyonu, (Suudi Dosyası) Komisyonu, Şeri Haklar Komisyonu, Garantörler Komisyonu tarafından hazırlanan programa göre çalışacak olan Askeri Operasyonlar ve Mayınları Temizleme Komisyonu."

Beşincisi: Garantörler Komisyonu, savaşan taraflar arasında

uzlaşma ve diyalog oturumları düzenlemelidir. Bu oturumlar, her iki taraftan eşit temsille ve Ehl-il Hal ve'l Akd'den olan şahitlerin huzurunda olması gerektiği gibi projede belirtilen komisyonların üyeleri arasında Hûsî Cemaati'nin de belirli oranda üyesi olmalıdır.

Altıncısı: Garantörler Komisyonu, devletin ve Hûsî Cemaati'nin temsilcileriyle birlikte her bir adımı gerçekleştirmeye dönük bir program belirlemelidir.

Yedincisi: Taraflardan her biri, döşedikleri mayın haritasını Garantörler Komisyonu'na teslimine bağlı kalmalıdır.

Sekizincisi: Mülteciler Komisyonu, mültecilerin durumlarını incelemeli, köylerine geri dönebilenleri tasnif etmeli, otoriteleri geri dönemeyenlerin sorunlarını çözmeye, geri dönmelerini kolaylaştırmaya ve tarafları onlara saldırmamaya zorlamalıdır.

Dokuzuncusu: Otoriteler, yaralıları, hastaları ve engellileri acilen hastanelere nakletmeli, ayırım yapmadan istisnasız şekilde tedavilerine başlamalı ve savaş mağdurlarının sorumluluğunu yüklenmelidirler.

Onuncusu: Otoriteler, bölgedeki insanlara gıda ve ilaç ulaşımının sağlanması için ilçeler üzerindeki kuşatmayı kaldırmalıdır. Aynı şekilde çiftliklerindeki işlerini görebilmeleri için vatandaşlara yakıt ulaştırılmalı ve ihtiyaç sahiplerine gecikmeksizin yardım edilmelidir.

On Birincisi: Hûsî Cemaati, ele geçirdikleri mevzilerden ilk savaştaki eski bölgelere geri dönmek gibi Garantörler Komisyonu tarafından belirlenen özel yerlere çekilmeli, askeri kontrol noktaları kaldırmalı ve yolları açmalıdır. Keza Hûsî Cemaati, devlet binalarını boşaltmalı, şehirden, askeriyeden ve benzeri yerlerden ele geçirdiği ekipmanları Garantörler Komisyonu'nun

belirlediği ilan edilmiş program çerçevesinde teslim etmesi gerektiği gibi elindeki tüm ağır silahları da Envanterleri Belirleme Komisyonu'na teslim etmelidir.

On İkincisi: Hûsî Cemaati, Yemenli ve Suudi esirlerin tamamını serbest bırakmalı ve bu kişilerin dosyalarını Garantörler Komisyonu'na teslim etmelidir.

On Üçüncüsü: Otoriteler, ister hüküm giymiş olsun ister soruşturma aşamasında olsun isterse yargılama aşamasında olsun 2003 yılından bu yana olan süreyi kapsayan genel bir af çıkarmalıdır. Kayıpların akıbeti ortaya çıkarılmalı, bu kişilerden hayatta olanlar serbest bırakılmalı, serbest kalanlar onur ve insanlıkları korunacak şekilde topluma kazandırılmalı, memurlar görevlerine geri iade edilmeli ve Şeri Haklar Komisyonu da bunları denetlemelidir.

On Dördüncüsü: Otoriteler, hukuki ve güvenlik takibatların tamamını durdurmalı, ihbara dayalı gelişigüzel baskınlara ve tutuklamalara son vermeli, rejim tarafları ile Hûsî Cemaati arasındaki intikam amaçlı hesaplaşmaları tasfiye etmelidir.

On Beşincisi: Otoriteler, ilan edilmiş belirli program çerçevesinde Tazminat ve İmar Komisyonu'nun denetlemesi koşuluyla savaşın geride bıraktığı tahribatları yeniden imar etmelidir. Aynı şekilde hem savaşın tahrip ettiği mülkleri hem de savaşa katılmayan masum kişilerin canlarını tazmin etmeli ve bu komisyonun üyeleri arasında Hûsî Cemaati'nin belirli oranda üyesi olmalıdır.

On Altıncısı: Otoriteler Hûsî Cemaati'ne, asırlardır Yemen'de mevcut olan Zeydî mezhebini benimsemesinden ötürü temel meşruiyetten yoksun bir cemaat olarak muamele etmemelidir.

On Yedincisi: Hûsî Cemaati, fırkacı ve mezhepçi homurtuları

özellikle de raşidi halifeler ve Allah'ın onlardan onların da Allah'tan razı olduğu sahabelerle ilgili homurtuları tahrik etmemelidir.

On Sekizincisi: Hûsî Cemaati, şiddet ve kuvvet kullanmadan ve silah reklamı yapmadan barışçıl yöntemlerle fikrî ve siyasi çalışma hakkına sahiptir. Çünkü aslolan **iki Müslümanın kılıçlarıyla değil akıllarıyla karşı karşıya gelmesidir.** Hûsî Cemaati, siyasi bir parti kurmayı istemesi halinde kurabilir ve onu ilan edebilir.

On Dokuzuncusu: Hûsî Cemaati, Zeydî mezhebini öğretme hakkına sahip olduğu gibi diğer fikrî çıkarım çeşitlerinin yayım ve dağıtım hakkına da sahiptir. Devlet, Allah'ın kitabı ve Resulü [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in sünnetine muhalif değilse 2003 olaylarından bu yana el koyduğu yayınların tamamını serbest bırakmalı ve Müslümanlar arasında fırkacılığa ve fitneyi tahrik etmeye çağırان her türlü fikri yasaklamalıdır. Şeri Fikir Komisyonu, Allah'ın kitabına ve mutahhar nebevî sünnete istinat ederek benimsediği şeyleri Zeydî mezhebinin usulüne göre öğretmeli ve bunun dışındaki hususlarda onlarla Zeydî mezhebinin usulüne dayalı diyalog kurmalıdır.

Allahu [Subhânehu ve Te'alâ]'dan bu çözüm projesinin kalplerimizi birleştirmesini ve bizleri hak, hayır ve kurtuluş üzere bir araya getirmesini temenni ederiz. Şüphesiz Allah, bunun vekili ve bunu yapmaya muktediridir.

Hizb-ut Tahrir
Yemen Vilayeti

H. Zilkade 1430
M. Ekim 2009

İkincisi Güney Sorunu

((Devlet, Güney ve Doğu illerindeki Güney Hareketi meselesini “kendi yöntemiyle” çözmeye koyuldu koyulmasına ama bunda hem geç kaldı hem de bunu hediyeler verme, bireyleri ayartma, tutuklama, kaçırma, barışçıl gösterilere gerçek kurşunlarla karşılık verme gibi demode olmuş eski yöntemlerle yaptı. Böylece tutuklayabildiğini tutukladı, yaralayabildiğini yaraladı, öldürebildiğini öldürdü ve yerinden edebildiğini yerinden etti. Bu da Güney Hareketi meselesini daha da kötüleştirdi ve artı taleplerde bulunmalarını sağladı. Hatta devlet diğer illerin genelinin, Güneydeki kardeşlerinin sıkıntılarından ve feryatlarından etkilendiğini gördü. Zira “diğerleri de” aynı sorunların sıkıntısını çekmekteydi. Bu nedenle 2007 Kasım ayından bu yana Umrân, Ma'rab, el-Beydâ, el-Cuf, Ta'z ve el-Hadîde gibi Kuzey illerinde de seslerini yükselten topluluklar oluşmaya ve kabile konferansları düzenlenmeye başladı. Bu durum, hala krizin yeni boyutlarının sinyalini vermektedir.

Devlet bir taraftan Güney Hareketi'ni frenlemek diğer taraftan onun “Amerikancı ve İngilizci” olmak üzere iki kollu harekete dönüşmesi için Tarık el-Fadlî gibi eski saltanat şeyhleri ve adamları yoluyla ona sızmak ve bu kişileri -birebir İngilizci olarak- Harekette gizlemek amacıyla (Dayanışma Konseyi, Danışma Konseyi ve Koalisyon Partilerini Popülerize Etme) gibi birçok kurul oluşturdu. Ancak devlet, bu çözümlerde ağır bir başarısızlığa uğradı.)

İkincisi: Güney Sorunu

Güney sorununun esası şu iki önemli husustan ibarettir:

1. Sömürgeciler ve hala onlarla ilişki içerisinde olan ajanları.
2. Gerek Kuzeyde gerekse Güneyde olsun Yemen'e tahakküm eden (Kapitalizm-Sosyalizm) gibi beşeri nizamlar.

İngiltere'nin 1967 yılında Aden'den çıkması, otoriteyi milliyetçi cepheden olan ajanlarına teslim etmesi ardından 1978 yılında Sosyalist Partinin ortaya çıkması... 1990 yılında Güney Yemen'in Kuzeye ilhak edilmesinden bu yana Yemen'e sosyalizm ve kapitalizm nizamlarının tahakküm etmesi nedeniyle Kuzey ve Güney sorunları ortaya çıkmıştır.

1994 savaşıdan sonra askerler uzaklaştırıldı, birçoğu görevden alındı ve binlercesi yerinden edildi. Devletin Güney Yemen'deki sosyalist düşüncesinin sonucunda toprakların ve üretim araçlarının kamulaştırılması sorunu ortaya çıktı. Böylece bu topraklar ve üretim araçları, devlet mülkiyeti adına kaydedildi. Aden'in düşmesinden sonra ise Güney topraklarının geneli devlet mülkiyeti adı altında yağmalandı ve şu ana kadar da çözülemedi. Güney halkı, bıçak kemiğe dayanıncaya kadar sessiz kalmaya devam etti. Böylece silahlı kuvvetlerdeki görevlerinden uzaklaştırılan subay ve askerlerden oluşan küçük grupların ed-Dâlia'daki ilk protesto mitingleri yoluyla 2007

Şubat ayında Güney ve Doğu illerinde “Güney Hareketi” veya “Barış Hareketi” adında bir hareket ortaya çıktı. Devlet ise bu harekete, sırf “işlerini yitiren küskün kişilerin hızla yok olup gideceği silik sesleri” olarak bakmaya devam etti!!

Ancak Amerika ile ülke dışındaki muhalefetin umut ve hevesle hemen kaptığı ve bazı yerel güçlerin ilgi gösterdiği bu topluluklar, kısa zamanda büyüdü ve genişledi. Hatta Güney ve Doğudaki tüm illerin meselesi haline gelerek büyük bir kamuoyu meselesine dönüştü. Böylece kalabalık yürüyüşler ve yüksek seslerle devletin, insanların meselelerini ve dertlerini görmezden gelmesini sorgulamaya, dışlama, ötekileştirme yöntemlerine, yönetim ve yolsuzluk keşmekeşliğine karşı çıkmaya başladı. Hatta mesele, devlet organlarının derin sessizliği karşısında bölücülük bayrakları açması, “ayrılmaya” ve “çözölmeye” çağrıda bulunması noktasına kadar dayandı. Bu da Yemen'in birliği ve istikrarı üzerinde uzun vadeli yansımaları olacağı sinyali veren korkutucu bir gelişme oluşturdu.

Devlet, Güney ve Doğu illerindeki Güney Hareketi meselesini “kendi yöntemiyle” çözmeye koyuldu koyulmasına ama bunda hem geç kaldı hem de bunu hediyeler verme, bireyleri ayartma, tutuklama, kaçırma, barışçıl gösterilere gerçek kurşunlarla karşılık verme gibi demode olmuş eski yöntemlerle yaptı. Böylece tutuklayabildiğini tutukladı, yaralayabildiğini yaraladı, öldürebildiğini öldürdü ve yerinden edebildiğini yerinden etti. Bu da Güney Hareketi meselesini daha da kötüleştirdi ve artı taleplerde bulunmalarını sağladı. Hatta devlet diğer illerin genelini, Güneydeki kardeşlerinin sıkıntılarında ve feryatlarından etkilendiğini gördü. Hatta devlet diğer illerin genelini, kardeşlerinin sıkıntılarında ve feryatlarından etkilendiğini gördü. Zira “diğerleri de” aynı sorunların sıkıntısını

çekmekteydi. Bu nedenle 2007 Kasım ayından bu yana Umrân, Ma'rab, el-Beydâ, el-Cuf, Ta'z ve el-Hadîde gibi Kuzey illerinde de seslerini yükselten topluluklar oluşmaya ve kabile konferansları düzenlenmeye başladı. Bu durum, hala krizin yeni boyutların sinyalinin vermektedir.

Devlet bir taraftan Güney Hareketi'ni frenlemek diğer taraftan onun "Amerikancı ve İngilizci" olmak üzere iki kollu harekete dönüşmesi için Tarık el-Fadlî gibi eski saltanat şeyhleri ve adamları yoluyla ona sızmak ve bu kişileri -birer İngilizci olarak- Harekette gizlemek amacıyla (Dayanışma Konseyi, Danışma Konseyi ve Koalisyon Partilerini Popülerize Etme) gibi birçok kurul oluşturdu. Ancak devlet, bu çözümlerde ağır bir başarısızlığa uğradı.

Bu sorunların köklü çözümü ancak İslam nizamının tatbik edilmesiyle mümkündür. Zira ırkçılık, fırkacılık ve ayrılık çağrılarını bitirmenin garantörü İslam nizamıdır... Ordudan uzaklaştırılanların ve toprak sorunu da böyledir. Bu ise iktidar rejiminin değiştirilmesini ve bu sorunların şeri çözümünü uygulayacak olan İkinci Raşidi Hilafet Devleti'nin kurulmasını gerektirir:

Birincisi: İslam, ırkçılığı ve kabile ırkçılığını haram kılmıştır. İslam akidesi, Suheyb er-Rûmi, Bilal Habeşî, Selman Farisî ve Kureyşli bir Arap olan Ebâ Bekir'i tek bir rayenin, İslam rayesinin altında toplamıştır. Irkçılık ise kabile, cinsiyet, kavmiyet ve toprak ırkçılığı olarak gizlenmiştir. İşte bu ümmetin mürebbisi ve lideri olan -Aleyhi's Salatu ve's Selam-, öğretmekte ve eğitmektedir. Zira tüm asırların en hayırlıları olan Muhacir ve Ensara şöyle buyurmuştur: *"Onu bırak, o (kokuşmuş) bir leştir."* Yani: Irkçılığı. Başka ne olabilir ki?! Ensardan biri çığlık atarak şöyle dedi: Ey Ensar! Muhacirden biri

de şöyle cevap verdi: Ey Muhacir! Resulullah, bunu duyunca şöyle buyurdu: *"Bu cahiliye çağrısı da ne oluyor?!"* Dediler ki: Ey Allah'ın Resülü! Muhacirden bir adam Ensardan bir adama vurdu. Bunun üzerine Resulullah buyurdu ki:

"Onu bırak, o (kokuşmuş) bir leştir." [el-Buhari] Gerçekten de ırkçılık kokuşmuş bir leştir... Sallallahu Aleyhi ve Sellem, şöyle buyurmuştur:

"İrkçılığa çağıran bizden değildir, ırkçılık uğrunda savaşan bizden değildir ve ırkçılık üzere ölen bizden değildir." [Muslim]

İkincisi: İslam, Müslümanın kanını, ırzını ve malını haram kılmıştır. Aslen Müslümanların arasında savaşın olması caiz değildir. Nitekim Allahuteala, kerim kitabında şöyle buyurmuştur:

"Hataen olması dışında bir müminin bir mümini öldürmeye hakkı yoktur." [en-Nisâ 92] Ayrıca Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem], şöyle buyurmuştur: :

"İki Müslüman kılıçları ile karşı karşıya geldiği zaman, katil de maktul de ateştedir (cehennemdedir)." Dediler ki: "Ya Resulullah! (Anladık) bu katil, ama maktulün kusuru ne?" Buyurdu ki: "(Çünkü) o da kardeşini katletmeye hırs göstermişti." Keza Ebû Hurayra'dan Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir:

“Müslüman Müslümanın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu yardımsız bırakmaz, onu tahkir etmez. Takva şuradadır -eliyle üç defe göğsünü işaret etti-. Kişiyе şer olarak, Müslüman kardeşini tahkir etmesi yeterlidir. Her Müslümanın kanı, ırzı ve malı diğеr Müslümana haramdır.” [Muslim]

Üçüncüsü: Aişe [RadyAllahu Anhâ]'den Nebi [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'i evinde şöyle buyururken işittiği rivayet edilmiştir:

“Allahım, her kim ümmetimin işlerinden bir şeye (yönetime) vekil kılınır da onlara sert davranırsa, Sen de ona sert davran. Her kim de ümmetimin işlerinden bir şeye (yönetime) vekil kılınır da onlara yumuşak davranırsa, Sen de ona yumuşak davran.” [Muslim]

Dördüncüsü: İslam, Batıya ajanlık yapmayı haram kılmış ve bunun, yapılması caiz olmayan bir cürümü işlemek olduğunu beyan etmiştir. Allahuteala, şöyle buyurmuştur:

“Allah müminler aleyhine kafirlere asla bir yol (otorite) vermeyecektir.”^[en-Nisâ 141] SallAllahu Aleyhi ve Alâ Âlihi ve Sellem ise şöyle buyurmuştur:

“Biz, müşriklerin ateşi ile aydınlanmayız.” Bundan dolayı hem rejimin kendisini İngiltere'nin kucağına atması hem de Güney Hareketi'nin kendisini Amerika'nın kucağına atması haram olduğu gibi bu siyasi bir intihardır.

Beşincisi: Arazilerin gasp edilmesi; İslam, arazilerin gasp edilmesi sorununa çözüm getirmiş ve aşağıdaki hükümleri beyan etmiştir:

1- Gaspın her türlü sü haramdır. Dolayısıyla her kim bir araziye gasp ederse bir haram ve büyük bir günah işlemiş olur. Bu da

SallAllahu Aleyhi ve Sellem'in şu kavlınden dolaydır:

“Her kim bir karış araziye zulmederse o, yedi arzdan kuşatılır.” [Muslim, Aişe RadiyAllahu Anhânın hadisinden tahrir etti] Yani her kim araziden az veya çok bir Şey gasp ederse ahirette cezalandırılacağı bir günah işlemiş olur. Dünyada ise tazir cezasına müstahak olur ve gasp ettiği Şeyleri aynen sahibine iade etmeye zorlanır. Bu da SallAllahu Aleyhi ve Sellem'in Şu kavlınden dolaydır:

“Aldığını geri verinceye kadar el üzerinde bir hak vardır.” [Tirmizi] Şayet gasp edilen Şey, gasp eden kişinin elinde telef olursa veya gasp edilen kumaşı dikmesi veya madeni eritmesi veya hayvanı boğazlaması gibi Şekli değişirse bunların değerı gasp eden kişi tarafından tazmin edilir.

2- Gasıp, arazi üzerine bir bina inşa ederse onu mülk edinemez ve gaspedilen kişi, masrafı gasıba ait olması Şartıyla binayı yıkmasını talep etme hakkına sahiptir. Şayet bu sırada araziye bir zarar verirse gasıbın bunun bedelini ödemesi gerekir. Zira Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem], Şöyle buyurmuştur:

“Zalimin teri için bir hak yoktur.” Dolayısıyla gasıbın, ekmek veya bina inşa etmek gibi gasp ettiği arazi üzerinde yaptığı Şey, ne arazi ne de bina onun mülkü olur. Dolayısıyla da ne gasp ettiği arazinin ne de üzerine inşa ettiği binanın gasıptan satın alınması caiz değerdir.

3- Gasıptan alan müşteri, ilk müşteriden alan diğer müşteri... hakeza araziye satın alanların zinciri ne kadar uzarsa uzasin arazinin gasp edildiğini bildikleri sürece günahkardırlar ve bunu yapmaları caiz değerdir. Arazinin mülkiyet hakkı kendisinden gaspedilen kişinin hakkı olarak kalır.

4- Üzerine bina inşa edilmesi gibi arazinin şekli değişirse; gerek arazinin değerinden yüksek veya aşağı olması gerekse inşa eden kişi gasıp veya müşteri olması halinde olsun bu binanın hükmü hususunda fakihler arasında ihtilaf vardır.

Bizim bu husustaki görüşümüz aşağıdaki şekildedir:

1- Gasıptan veya gasıptan hibe, hediye ve bahşış yoluyla intikal eden kişiden veya görevi icabı otoriteden alan kişiden bu binanın satın alınması haramdır. Mesela devlet, falan filan kişinin arazisini gaspetse ve onu, otoritedeki görevlilere dağıtsa bu kişilerin hükmü, gaspçı devlet hükmü gibidir. Yani aynen gasp hükmü gibidir. Dolayısıyla binanın, bu kişilerden satın alınması caiz değildir.

2- Eğer araziyi, ikinci bir taraf devletten normal piyasa fiyatına satın alır ve üzerine arazinin değerini aşan değerde bir bina inşa ederse üçüncü bir tarafın onu ikinci taraftan satın alması caizdir. Zira bu durumda bina, korunmuş bir mülkiyet haline dönüşmüş olur. Çünkü esas mal sahibinin (yani gaspedilen kişinin) hakkı, arazinin ayninden düşmüş ve kıymetine binmiş olur. Nitekim gaspedilen bir madde başka bir maddeye dönüştüğünde tazmin onun aynı için değil kıymeti için olur. Şöyle ki burada gasıp, bizzat devlettir. Dolayısıyla garantör bizzat devlet olup arazinin değerini tam olarak ödemesi ve gasp ettiği dönemde ortaya çıkan zararı tazmin etmesi gerekir. Yani gaspedilen arazinin değerinin garantörü, bizzat devlet olur. Bu nedenle gaspedilen arazinin üzerine bina inşa etmek üzere arazinin ikinci taraftan satın alınması aşağıdaki şartlara binaen caizdir:

1. Gasıp, devlet, yani devletin mazlimelerinden bir mazlime olmalıdır. Böylece arazinin değerini gaspeden bizzat devlet olur. Böylece de ikinci tarafın olduğu müşteri, değeri ödemeye maruz kalmaz. Fakat ilk gasıp devlet değil de şahıs olursa değer

garantörü, ilk, ikinci ve diğer müşterilerin zimmetinde olur.

2. İkinci taraf, araziyi devletten normal piyasa fiyatına almış olmalıdır.

3. Gaspedilen arazinin üzerindeki bina arazinin değerinden yüksek olmalıdır.

Binaenaleyh mesele, aşağıdaki şekilde olur:

Gaspedilen arazinin gasıp devletten satın alınması caiz değildir. Ancak devletten satın alan kimseden şu iki şarta binaen satın alınması caizdir:

Birincisi: İster bir topluluk isterse muayyen bir şahıs olsun araziyi devletten normal piyasa fiyatına satın almış olmalıdır. Yani otorite veya benzeri yerlerdeki görevi icabı bedelsiz olarak hibe veya hediye veya bahşış olarak almış olmamalıdır.

İkincisi: Arazinin üzerindeki mevcut binanın değeri arazinin değerinin üzerinde olmalıdır.

Arazinin devletten satın alınması bir topluluk tarafından olursa üçüncü bir şart ilave edilir; bu durumda bu topluluğun satın almasının sahih olması için topluluğun topluca şeri bir akit yapması gerekir. Yani anonim ve benzeri şirketler şeklinde olmamalıdır.

İşte şeri hükümler, tebaanın tüm fertleri için güvenli ve huzurlu bir hayatı garantileyen sahih çözümü bu şekilde açıklamaktadır.

Şayet ilgili taraflar bu konuyla ilgili şeri hükümleri uygulamış olsalardı Güney sorunu diye bir şey ortaya çıkmazdı. Dolayısıyla hem rejimin hem de Güney Hareketi'nin bu hükümleri anlamaları ve bunlara bağlı kalmaları gerekir. Zira Müslümanların beldelerinin birbirinden ayrılması ve parçalanması, herhangi bir haram değildir. Aynı şekilde

yöneticinin zulmü ve gütme işini Güney ile Kuzey arasında ayrımcılık yapmaksızın şeri olarak yerine getirmemesi de herhangi bir haram değildir. Zira zulüm, kıyamet gününün karanlıklarından bir karanlık olduğu gibi kin ve nefretlere yol açar.

İlgili tarafları, mevcut kriz şu anda olduğundan daha çok şiddetlenip kızışarak kanayan yaralar ölüme ve öldürücü bir darbeye dönüşmeden hızlı bir şekilde açıkladığımız şeri hükümlere bağlanmaya davet ediyoruz. Muhakkak ki Allahu Subhânehu, yardım edendir.

Üçüncüsü Ekonomik Sorun

((Her ne kadar Yemen'deki ekonomik sorunun sebebi, İslam ümmetinin akidesinden fıskırmamış olmasından dolayı Yemen'de tatbik edilen mevcut kapitalist ekonomik sistem olsa da ortada başka bir sebep daha vardır. Bu sebep ise sömürgeci Batılı devletlerin, -mevcut sistemler ve yöneticiler yoluyla- Yemen'e tahakküm etmeleri ve Yemen'deki mevcut servetleri geliştirip sömürgeci devletlerin lehine istismar edilmesi için bir takım üsluplar ile araçları dayatmasıdır. Bunu ise verimsiz ekonomik planlar çizerek ve insanların dikkatini tarım ve sanayi gibi verimli çalışmalardan yol, otel ve benzeri şeyler gibi hizmet çalışmalarına çekerek yapmaktadırlar.))

Üçüncüsü: Ekonomik Sorun

Ekonomik sorunu ele almak, ekonominin üzerine bina edildiği esasları bilmeyi gerektirir. Yemen'de tatbik edilen ekonomik sistem kapitalizm olduğuna göre Yemen, şu iki önemli hususun (yani ekonomik madde ile servetin toplumun fertlerine dağılımının) arasını ayırmaz:

Birinci Husus: Ekonomik madde olup gerek geliştirilmesi gerekse ortaya çıkarılmasının sağlanması bakımından ister emtia isterse hizmet olsun Yemen'deki mevcut servettir. Bu husus iktisat bilimi ile ilgili bir konu olup bunu uzmanlıkları doğrultusunda uzman bilim adamları ele almalıdır. Dolayısıyla bu bilim dalı, tarımsal, endüstriyel yada insani olmak üzere serveti geliştirecek araç gereçleri araştırır. Mesela tarım arazilerinin geliştirilmesi, çölleşme ile mücadele, elektrik üretiminde benzin yerine doğalgaz kullanımının benimsenmesi, sanayi ve tarım elemanlarının yetiştirilmesi, işte tüm bunlar, birer küresel bilimsel hususlar olup kaynağı her nerede olursa olsun alınır. Zira bu, Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in hurma aşılama konusu hakkındaki şu kavli babındandır:

"Siz, dünya işlerini daha iyi bilirsiniz."

İkinci Husus: Yiyecek, giyecek ve mesken gibi temel ihtiyaçlarını ardından da lüks ihtiyaçlarını doyurmaları için her bir ferde sahip olma veya faydalanma imkanı verilmesi için servetin toplumun fertlerine dağılımıdır. Bu husus, ümmetin akidesinden fıskıran iktisat nizamının konusudur. Dolayısıyla ekonomik sorunun hakikati, servetin toplumun fertlerine

dağılımında yatmaktadır. Servete sahip olmak için çalışmak ise beka içgüdüsünün tezahürlerinden bir tezahür olup insan, bir sistem olsun yada olmasın onun peşine içgüdüsel olarak kendiliğinden sürüklenir.

Her ne kadar Yemen'deki ekonomik sorunun sebebi, İslam ümmetinin akidesinden fıskırmamış olmasından dolayı Yemen'de tatbik edilen mevcut kapitalist ekonomik sistem olsa da ortada başka bir sebep daha vardır. Bu sebep ise sömürgeci Batılı devletlerin, -mevcut sistemler ve yöneticiler yoluyla-Yemen'e tahakküm etmeleri ve Yemen'deki mevcut servetleri geliştirip sömürgeci devletlerin lehine istismar edilmesi için bir takım üsluplar ile araçları dayatmasıdır. Bunu ise verimsiz ekonomik planlar çizerek ve insanların dikkatini tarım ve sanayi gibi verimli çalışmalardan yol, otel ve benzeri şeyler gibi hizmet çalışmalarına çekerek yapmaktadırlar.

Ekonomik sorun Yemen'de, kapitalizmin 1962 yılında Kuzey Yemen'e, sosyalizmin yetmişli yılların başlarında Güneye girmesi ve iktidar rejiminin, 1990'da birleşmesinin ardından kapitalizm ekonomisini benimsemesinden bu yana ortaya çıkmıştır. Böylece İslam'ın, tüm hayat işlerimize hakim olmaması sonucunda ekonomik durumlar kötüleşmiştir.

Yemen halkı, İslam dünyasının diğer ülkelerindeki kardeşlerinden pek de şanslı olmamışlardır. Zira Hilafet Devleti yıkıldıktan sonra Müslüman ülkelerin çoğuna kapitalizm ekonomik sistemi ve Müslüman ülkelerin bazılarında da kapitalizm sistemine bir yama olarak sosyalist devlet sistemi dayatılmıştır. Sömürgecilerin, İslam ümmetini yok etmek amacıyla onu zayıflatma ve fakirleştirme hırsı sonucunda Müslümanların beldeleri birçok devletçiklere parçalanmıştır. Bu devletçiklerin bazılarında doğal servetler bulunmuş olsa da bu

servetleri işletecek yeterli insan gücü bulunmamaktadır. İşgücü, mühendisler ve mucitlerin bulunduğu diğer ülkelerde ise servetlerin yetersizliğinden dolayı bu ülkelerin evlatları rızık peşinde koşarak başka ülkelere göç etmektedirler.

Hakeza yöneticiler, Yemen halkına Batının dikte ettiği beşeri ekonomik sistemleri tatbik ettiler. Böylece Yemen halkı, diğer İslam beldeleri gibi sömürgeci planların girdabına düştü. Böylelikle servetleri yağmalandı ve kaynakları istismar edildi. Böylelikle de ümmet, akidesiyle çelişen ekonomik sisteme boyun bükerek hale geldi. Bu da Müslümanları, çifte şahsiyetli bir yaşamın içine itti. Zira bugün Müslümanlar, İslam hükümlerinin sıhhatine inanmalarına ve Allah'ın mubah kıldığı şeri yollarla mal elde etmeyi ve onu çoğaltmayı istemelerine rağmen devletin kendilerine dayattığı beşeri kanunlar ve şartlar, faiz, rüşvet, kumar, sigorta ve benzerlerine dayanan kapitalist ekonomik sistemin gölgesinde bu şeri yollara erişimi zorlaştırmaktadır. Böylece İslami ekonomik sistemi, ümmetten ve muamelelerinden uzaklaştırmaktadır.

Amerika, ikinci dünya savaşından sonra uzletinden yeni bir sömürgeci devlet olarak ortaya çıkınca dünyanın kapılarını nüfuzuna açmak, ekonomisi ve doları önündeki engelleri kırmak ve piyasaları bunlara aralamak için devletlerarası kuruluşlar, kurumlar ve ekonomik anlaşmalar yoluyla politikalarının sütunlarını dikmeye başladı. Ardından ikinci dünya savaşının bitiminin akşamı 1944 yılında Batılı devletler arasında "IMF, Dünya Bankası ve GATT Örgütü" üçüzünün ortaya çıkmasıyla sonuçlanan "Bretton Woods" anlaşması oldu.

Bundan dolayı Yemen'deki sorun, kapitalist sistemden, yöneticilerden ve yukarıda zikredilen üç sömürgeci ekonomik örgütten kaynaklanmaktadır:

IMF [Uluslararası Para Fonu]: Yemen, bu örgüte katıldı, onunla birçok devletlerarası anlaşmalara girdi ve bu fonun kendisine dayattığı özelleştirmeyi (devletin sahip olduğu kurumların mülkiyetini veya idaresinin yerli ve yabancı şirketlerin mülkiyetine aktarılmasını) kabul etti. Bu da ekonomik kaynakların özelleştirme adı altında yağmalanması demektir. Bu da kapıları, paralarını bu kurumları satın almaya yatırımlar veya bunlara ortak olsunlar veya Müslümanların beldelerine göz diken sömürgeci devletlerin lehine geri kalmış devletlerin ekonomilerine hakim olsunlar diye yabancı şirketlere açtı.

IMF, bütçe açıklarının giderilmesi için Yemen'in bütçesinin denetleme yetkisine sahiptir. Beceriksizliği, başarısızlığı ve bütçesini belirleyememesi yüzünden iktidar rejimi de kendisini yabancıların kucağına atmaktadır. Keza Yemen, bütçesindeki ve ekonomisinin yapısındaki kronik açıklardan çektiği sıkıntı yüzünden 1994 savaşıdan sonra, yani 1995 yılında IMF'nin tavsiye ettiği reformları ve kredileri kabul etmek zorunda kalmıştır.

Yemen, borçlarını geri ödemekten aciz kalınca da IMF, borçlu devletlere belirlediği şartlar karşılığında reçetesini yeniledi. Bu şartlar ise şunlardır:

1- Yerel paranın (riyalin) dolar karşısındaki değerini düşürmek. Bu da iki yönlü bir sorun demektir. Birincisi: Yerli paranın alım gücünün düşmesi yüzünden yerli emtia fiyatlarının yükselmesi. İkincisi: İhracatının az olmasından dolayı Yemen'in, uluslararası piyasalardaki diğer emtialarla rekabet ederken paranın düşüşünden faydalanamaması. Bunun Yemen'in enerjisinin ve servetlerinin yok pahasına satılmasına neden olmasından başka bir faydası yoktur.

2- Bütçenin yükünü azaltmak için harcamaları kısmak. Bu da

hükümetin, gerek temel ihtiyaçlar alanında mesken, giyecek ve yiyecek gerekse zorunlu ihtiyaçlar alanında aşı ve ilaç gibi insanlara sunduğu harcamaları ve hizmetleri kısması veya kaldırmasıyla mümkündür. Böylece fertlerin yaşam maliyeti artacak ve onları bilgisizlik, hastalık ve fakirlik saracak. Aynen tahıl, pirinç ve şeker üzerindeki sübvansiyonun kaldırılması, "halka destek" adı altında okullara ve hastanelere giriş ücreti getirilmesi yüzünden Yemen'de olduğu gibi.

3- Yakıt fiyatlarını arttırmak. Bu da ülkede ulaşımdan tutun yaşam maliyetine varıncaya kadar fiyatları, ekonomik durgunluğu ve enflasyonu arttıracaktır.

4- Rejimin, elektrik santralleri ve kamu binaları gibi önemli alt yapılar için yaptığı harcamaları kısmak ve bunları özel şirketlere dönüştürmek. Bu da özel şirketlerin, insanların geleceğine tahakküm etmesine dolayısıyla bir yönden kendi planlarını ve fiyatlarını dayatmasına diğer yönden düşük ücretler karşılığında insanların enerjilerini maksimum derecede istismar etmelerine neden olacaktır.

5- Satış vergisi, gelir vergisi, kar vergisi ve işçi vergisi gibi vergiler koyarak bütçe kaynaklarını çoğaltmak. Bu da fiyatları arttırarak tüketici ve üreticiye zarar verecektir. Zira bu, emtiaya olan rağbeti azaltıp üreticiye ve ihracatçıya zarar vereceğinden insanların yükünü arttıracaktır.

6- Bütçeye finansman sağlamak amacıyla kamu kurum ve kuruluşlarının özel sektöre satılmasıyla özelleştirmeler yapılacaktır. Bu da bu sömürgeci fonun dayattığı bir politikadır.

7- Devletin, faiz oranlarının yükseltilmesini, vergilerin arttırılmasını ve harcamaların kısılmasını kapsayacak bir kemer sıkma programı belirleme taahhüdünde bulunması. Bu da insanlara kaldıramayacakları bir yük yükleyecektir.

8- Bilimsel araştırmalara -ki varsa- yapılan harcamaları kısmak. Bu da Yemen'i, birçok sanayi ve ürünlerde başkalarına bağımlı hale getirerek kendi kendine yeterlilik için sanayisinin ve tarımının gelişimine katkıda bulunamayacak. Bilakis Yemen'e fakirlik ve işsizlik hakim olacaktır.

Dünya Bankası'na gelince; "alt yapının inşasını" desteklemeye yönelmekte ve iddia ettiğı üzere işletmek amacıyla egemen servetlere odaklanmaktadır. Ancak mirasın korunması, evre projeleri, turizm projeleri, (nüfus sayısını azaltacak) sağıklı üreme projeleri ve benzeri projeler gibi devlete bir getirisi olmayan projeleri seçmektedir. Fakat Dünya Bankası, (ok uluslu) Batılı şirketler yapmadıkça büyük ve stratejik projelere yatırım yapmamaktadır. Sonra da devleti borca boğımakta, kalkınmanın çarkını durdurmakta ve ümmetin servetlerinin yağımalanmasına katkıda bulunmaktadır.

GATT rgt'ne gelince; tüm üretim kollarına yönelerek bunları, genellikle büyük devletlerin ve kıtalararası şirketlerin lehine olan kanunlara ve anlaşmalara bağıladı. Ardından gümrük engellerinin kaldırılmasına ve piyasaların yabancı emtialara açılmasına ağııda bulunarak devletlerden fikri mülkiyet kanununu uygulamalarını istedi. Böylece gelişmekte olan ülkelerin ekonomik felaketlerine ve sömürgeci devletlerin önemli yararlar sağılamasına yol açtı.

Dolayısıyla ekonomik sorun, ne Yemen'deki servetlerin azlığındadır ne tüketim fazlalığındadır ne de ithalattadır. Bilakis sorun, Yemen'e hükmeden laik sistemde, Batının Yemen politikasında, Dünya Bankası ile IMF'nin belirlediğı mali ve idari reform programlarındadır. Zira Amerika, çok büyük miktarlarda para çekmek hatta Merkez Bankası'ndaki döviz rezervini boşaltmak için Sa'de savaşını istismar etti. Böylece 1 doların 221

riyal olduğu bir devalüasyon oldu ve bu milyarlar; fakirlerin, açların ve yoksulların sırtından korkunç servetler elde etmek için bu krizleri istismar eden fasitlerin, savaş tüccarlarının, fasit ortamlardan beslenenlerin, savaş çığırtkanlarının, fitne tutuşturucularının ceplerine gitti.

Bu politika, Yemen halkının sıkıntısını çektiği savaşların, aşırı yoksulluğun, açlığın, işsizliğin, mesken, giyecek, sağlık ve eğitim bir yana zaruri yiyeceğe bile yetmeyen düşük maaşların gölgesinde hayat pahalılığını arttıracakđı gibi insanları da bir parça ekmeğin peşine düşürecektir!!

Yemen'in kaynaklarına ve potansiyellerine gelince; Yemen, toplam 55 milyon hektarlık yüzölçümü, 1,67 milyon hektarlık tarıma elverişli alanı ve çok çeşitli ürünlerin üretildiği farklı iklimleriyle zengin ekonomik kaynaklara sahiptir. Yine Yemen, yaklaşık 5 milyon koyun, 4,5 milyon keçi, 2 milyon inek, 200 bin deve ve 700 bin arı kovanına sahip olup yıllık 400 bin ton balık üretiminin olduğu tahmin edilmektedir. Mevcut araştırmalara göre 3 milyar varil çıkarılmaya elverişli petrol ve yaklaşık 30 trilyon m³ doğal gaz vardır. Yemen dağları, değerli ve değersiz madenleri barındırmakta olup önemli stratejik bir konuma sahiptir. İnsan gücüne gelince; Yemen'in nüfusu, 9,5 milyonu üretken yaşta olmak üzere 23 milyondur. Keza Yemen, 2000 km. küsur deniz kıyısına sahiptir. Tüm bu kaynaklara ve potansiyellere rağmen Yemen halkı, fakirlik ve yoksulluk içerisinde yaşamaktadır!!

Fakirlik, işsizlik ve diğer ekonomik krizlerin köklü çözümüne gelince; bu, ancak İslam'la mümkündür. Bunları, köklü sahih bir çözümle çözecek olan ancak İslam'dır. İşte size İslam'ın bu krizleri çözme keyfiyetinin açıklaması:

Servetin dağılımı açısından olana gelince; İslam, mülk

edinmede insanları hacr altına almamış ve mülkiyeti sınırlandırmamıştır. Bilakis bunları dakik şekilde düzenlemiştir. Zira mülk edinme keyfiyetini beyan ederek ferdi mülkiyeti mubah kılmış ve tasarruf keyfiyetini sınırlandırmasına rağmen fertlerin, sahip oldukları mülklerde tasarrufta bulunmalarına izin vermiştir.

Aynı şekilde İslam, fertlerin akli ve fiziksel melekelerinin farklılığına odaklanmış ve acize yardım ederken ve muhtacı doyururken bu farklılığı göz önünde bulundurmamıştır. Aynen Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in, Müslüman fakirlerden oluşan Eshab-ı Suffa'ya ve Ömer İbn-ul Hattab [Radiyallahu Anh]'ın, yaşlılık ve geliri olmaması nedeniyle devlete cizye ödemekten aciz düşen Yahudilere yaptığı ve onlara Beyt-ul Mâl'den mal verdiği gibi. Nitekim İslam, zenginlerin mallarından fakirler ve miskinlere bir hak tahsis etmiştir. Allahuteala, şöyle buyurmuştur:

“Onların mallarında dilenen ve yoksullar için bir hak vardır.” [ez-Zariyat 19 Keza su, mera, ateş, petrol ve tükenmez madenler gibi toplumun vazgeçemediği malların olduğu kamu mülkiyeti için hükümler koymuştur. Nitekim Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

“İnsanlar şu üç şeyde ortaklardır: Su, mera ve ateş.” Yine Ebyad İbn-u Hammal'ın hadisinde geçtiği üzere Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] ona, Ma'rab'ta bir arazi ikta ettiğinde içerisinde tuzun -ki o, kamu mülkiyetindedir- olduğunu öğrenince bundan vazgeçmiştir. Tirmizi, Ebyad İbn-u Hammal'dan şu hadisi rivayet etmiştir:

“ O, Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'i ziyaret ederek yerini belirttiği bir tuz madeninin kendisine ikta edilmesini istedi. Allah'ın Resulü de bu tuz madenini ona ikta etti. Tam oradan ayrılacağı sırada bir adam dedi ki: “Ona ne ikta ettiğinizi biliyor musunuz? Ona kesilmez bir suyu ikta ettiniz.” Bunun üzerine Ebyad: Bundan vazgeçtiğini söyledi.” (Yani tükenmez kesilmeyen bir su demektir.) Tuz madenini buna benzetmesi ise tükenmez olmasından dolayıdır ve Ma'rab Tuzu, hala bugüne kadar durmaktadır. Dolayısıyla İslam, toplumun hakkı olmasından dolayı bu madenleri veya kamu mülkiyetinden olan herhangi bir malı bir insanın mülk edinmesini haram kılmıştır. Aynı şekilde bir kimsenin ne kendi ne de başkası adına mera ve benzerleri gibi kamu mülkiyetinden olan bir şeyi himayesi altına almasını da haram kılmıştır. Aleyhi's Salatu ve's Selam, şöyle buyurmuştur:

“Himaye ancak Allah'a ve resulüne aittir.”

[Ebu Davud] Yine İslam, servetin mal ve hizmet olarak tebaaya temin edilmesi sorumluluğunu devlete yüklemiş ve tebaanın bu yolla özel mülk edinmesini mubah kılmıştır.

Yukarıda geçen tüm bu hususlar sayesinde İslam, hem tebaanın tüm fertleri ile toplumun birlik ve tutarlılık içerisinde olmasını hem de bu fertlerin maslahatlarını ve toplumun işlerinin güdülmesini garantilemiş olmaktadır.

Ayrıca İslam, paranın tedavülünün bir gurup insana hasredilmesini yasaklamıştır. Zira Allahuteala, şöyle buyurmuştur:

“İçinizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir güç olmasın diye.” [el-Hasır 7] Her ne kadar İslam, zenginliği ve meşru yollarla sahip oldukları mallarda insanların arasında eşitsizliğin olmasını yasaklamamış

ve helal maldan faydalanmalarını mubah kılmış olsa da servet bakımından toplumda eşitsizlik olur ve bu eşitsizlik de ihtiyaçların temin edilmesi bakımından toplumun fertleri arasında korkunç bir boyuta ulaşırsa, servetin insanlar arasındaki dağılımında denge oluşana kadar bu eşitsizliği çözmeyi devlete vacip kılmıştır. Zira devlet, ihtiyaçların temin edilmesinde denge oluşuncaya kadar yetinmeleri için ihtiyaçlarını gidermekten aciz olan kimselere sahip olduğu mallardan vermelidir. Muhtaç kimselerin ihtiyaçlarını geçici olarak gidermek için sadece menkul mal değil aynı zamanda muhtaç olan kimseye ekeceği bir arazi vermesi veya bir meslek yada işte ona yardımcı olarak onu üretken olmaya yönlendirmesi gibi gayrimenkul mallar da vermelidir. Aynen Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in, odun toplamaya yönlendirdiği o fakire yaptığı gibi... Hakeza İslam'da devlet, ihtiyaçları geçici olarak temin etmekle yetinmez. Bilakis bunları giderecek üretken özelliğe sahip araçları temin eder, çalışmaya muktedir işsizlere iş bulur, servetin bir gurubun elinde toplanmaması amacıyla ümmetin fertleri arasında dolaşımı için çalışır. İşte tüm bunlar, İslam'ın getirdiği şeri hükümlere göredir.

Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem], malların mülk edinilmesi bakımından Muhacir ile Ensar [Radiyah Allah Anhum] arasında eşitsizliğin olduğunu görünce, servetin insanlara dağılımında denge oluşması için Beni Nadîr'den ganimet olarak elde ettiği fey mallarını Muhacirlere tahsis etti. Zira rivayet edildiği üzere Nebi [SallAllahu Aleyhi ve Sellem], Beni Nadîr'i sulh yoluyla fethedip Yahudileri oradan sürgün edince Müslümanlar, onu kendilerine taksim etmesini istediler. Bunun üzerine Allahuteala'nın şu kavli nazil oldu:

“Allah'ın onlardan
(mallarından) resulüne verdiği ganimetler...” [el-Hasr 6] Ta ki şu
kavline kadar: **“İçinizden yalnız**

zenginler arasında dolaşan bir güç olmasın diye.” [el-Haşr 7]
Böylece Nebi [Sallallahu Aleyhi ve Sellem], onu Muhacirler arasında taksim etti ve Ebu Ducâne ile Sehl İbn-u Hanîf'in olduğu iki kişinin dışında Ensara ondan hiçbir şey vermedi. Çünkü bu ikisinin durumu, fakirlik bakımından Muhaciler gibiydi.

Yukarıdaki hadiste geçtiği üzere Nebi [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in Beni Nadîr feyini, sadece fakirlere dağıtması, tebaanın ihtiyaçlarını temininde denge kurmak içindir.

Yine İslam, servetin Müslümanlar arasında dengeli bir şekilde dağılımını gerçekleştirmek için malın kenzedilmesini haram kılmış dahası maldan faydalanmayı ve gereksiz yere kenzedilmeksizin ekonomik hayatta tedavülünü farz kılmıştır. Kenz ise malı gereksiz yere biriktirmektir. Dolayısıyla bu mallar, insanların ellerine ulaşmamakta dolayısıyla da ekonominin çarkı durmaktadır.

Bilindiği üzere insanların harcamaları, açık bir daire içinde döner. Dolayısıyla herhangi bir kişinin geliri, diğer bir kişiden gelir. Dolayısıyla da devletin savaşçılardan 10/1 ve benzeri oranda aldığı vergiler, insanlar tarafından yapılan bir harcama iken devletin memurlara, genel projelere ve insanların maaşlarına yaptığı harcamalar ise bu insanlar için birer gelir ve devletin onlar için bir harcamasıdır. Devletin memurlarının yaptığı harcamalar ise elektronik ürünler gibi emtia satan tüccarlar, satıcılar, benzeri kişiler için birer gelirdir.

Dolayısıyla bir kimse malı kenzetiğinde onu nakit olarak piyasadan çekmiş, hapsedmiş ve insanlar arasındaki tedavülünü engellemiş olmaktadır. Doğal olarak bu da işsizliğe, iş olanaklarının ortadan kalkmasına, tüccarıyla, satıcısıyla ve benzerleriyle insanların üretiminin azalmasına yol açacaktır. İnsanların gelirinin azalmasına yol açmasından dolayı burada

işsizliği ve ekonominin toptan düşmesini ortaya çıkaran faktör, malın kenzedilmesi olmaktadır.

Nitekim altının ve gümüşün kenzedilmesini haram kılan şeri nasslar gelmiştir. Buna insanlar nezdinde muteber olan herhangi bir nakdin kenzedilmesinin haram kılınması kıyas edilebilir. Allahutela, şöyle buyurmuştur:

“Altın ve gümüşü kenzedip (biriktirip)

Allah yolunda infak etmeyenler var ya! İşte onları elim bir azapla müjdele.” [et-Tevbe 34] Dolayısıyla Allahuteala'nın, altın ve gümüşü kenzedilen kimseleri elim bir azapla tehdit etmesi Şâri'nin, kesin bir taleple kenzin terkini talep ettiğine dair açık bir delildir. Dolayısıyla da ister altın ister gümüş isterse insanların muamelelerinde tedavüle ettikleri diğer nakitler olsun nakdin kenzedilmesi şeran haramdır.

Ekonomik büyümenin çözümü açısından olana gelince; İslam, araziye ilişkin hükümler koymuş ve tarımsal projeleri ve tarımı geliştirmeyi çiftçilere tevdi etmiştir. Bu nedenle devlet, bu arazileri ihya etmeye ve ekmeye muktedir olmayan çiftçilere mal verir. Böylece İslam Devleti'nin vilayetlerinin dört bir tarafındaki piyasaların ihtiyacını karşılamak ve yeterli üretimi sağlamak amacıyla araziye ekmelerinde ve tarımsal ürünlerinde rekor üretimi elde etmeleri için onlara yardımcı olur.

Nitekim Resul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem], arazileri insanlara kredi olarak değil mülk olarak verdiği gibi raşidi halifeler de böyle yapmıştır. Zira Müminlerin Emiri Ömer İbn-ul Hattab [RadiyAllahu Anh], Beyt-ul Mâl'den kredisiz mal vermiştir.

Devlet tarım politikasını; üretimi iyileştirmek, çiftçilere bedava tohum temin etmek ve ellerinin dar olmasından dolayı gerekli

malları karşılamaktan aciz olanlara bunları vermekle yürütür. Aynen el-Faruk Ömer İbn-ul Hattab [RadyAllahu Anh]'ın insanlara mal dağıtırken şöyle söylediği gibi:

“Bugün size malı saya saya veriyorum. İsterseniz avuç avuç vereyim. Ben sadece sizin malınızı size veriyorum.”

Ayrıca İslam Devleti, ölü arazilerin ihya edilmesini yaygınlaştırmaya teşvik edecek, tarım yapmaya muktedir olanlara özellikle de arazisi olmayanlara arazi ikta edeceği gibi ikta ettiği kimseler tarafından peş peşe üç seneden fazla ihmal edilen hiçbir arazi de bırakmayacaktır. Nitekim Müminlerin Emiri Ömer İbn-ul Hattab [RadyAllahu Anh], şöyle demiştir:

“Muhtecir için üç senenin üzerinde bir hak yoktur.”

İşte tüm bunlar sayesinde tarımsal üretim artışı sağlanmış olur.

Ayrıca İslam, ülke sanayisini geliştirmesini, petrol ve madenler gibi kamu mülkiyetine... veya devlet mülkiyetine dayanırsa bu sanayiye doğrudan idare etmesini devlete vacip kıldığı gibi kamu mülkiyeti ile devlet mülkiyetine dayanmayan özel fabrikaları etkinleştirmesini ve desteklemesini de vacip kılmıştır. Böylece gerekli çeşitli alanlarda etkin ve gelişmiş bir sanayi ortaya çıkarmış olur.

Ardından İslam, verimli projelerin Beyt-ul Mâl tarafından finanse edilmesine dönük hükümler koymuştur. Şayet bu projelerin olmaması devlete veya ümmete bir zarar veriyorsa devlet, savaş sanayisi kurmak gibi bunları icat etmeli ve finansmanını Beyt-ul Mâl'den karşılamalıdır. Hatta gerekli

fabrikaları kurmak için Beyt-ul Mâl'de mal yoksa zenginlere gerekli miktarda vergiler koymalıdır. Böylece Allah'ın izniyle İslam Devleti, gelişmiş devletleri geçemese de onların saflarında yer almasını sağlayacak gerçek bir sanayi devleti haline gelmiş olur.

Başta Amerika olmak üzere sömürgeci devletlerin, Müslümanların beldelerine hegemonya kurarak mevcut projelerini finanse etmek ve bunları Müslümanların beldelerinde geliştirmekle bu işsizliği ortadan kaldırmak için ciddiyetle çalışacaklarını iddia ettikleri işsizliğin bitirilmesi meselesine gelince; bu, gerçeklikten uzak bir aldatmadır. Zira bu devletlerin halklarında işsizlik sorunu hala mevcuttur ve işsizliğin bu kişiler tarafından ortadan kaldırılamaması kapitalist devletlerinin mutlak bir gözetime dayanmayan devlet olmalarının bir sonucudur. Zira kapitalist sistemde devlet, bireysel özgürlükleri ve genelin dış güvenliğini korumaya dayanır. Bu sistem, ekonomide dengeyi kurma işini piyasadaki güçlülere bırakır ve ferdi de hayatını kazanması için ekonomik bir fırsat elde etmek üzere mücadele etmeye terk eder. Şayet fert, hayatını kazanmak için bir fırsat elde edemezse bu devletin sorunu değildir. Bilakis bir fert olarak onun sorunudur. Dolayısıyla kapitalist sistemde devlet, bu ihtiyaçlarını gidermek için tebaanın yüklerini üstlenmez.

İslam Devleti'ne gelince; onun vakıası gerçekten farklıdır. Çünkü İslam Devleti, gözetmeye, yani insanların işlerini gözetmeye dayanan bir devlettir. Bu gözetimden biri ise İslam tabiiyetini taşıyanların temel ihtiyaçlarını temin etmektir. Şöyle ki çalışmak; mesken, yiyecek, içecek ve giyecek gibi insanın temel ihtiyaçlarının yanı sıra lüks ihtiyaçlarını da kendisiyle giderdiği vesilelerdendir. İslam, çalışmayı ve her insanın çalışmasını

mubah kılmıştır. Ancak insanın mal elde etmek için çalışma keyfiyetini şer hükümle sınırlandırmıştır. Zira insanın ücretli, tüccar, çiftçi ve sarraf olarak çalışmasını mubah kılmıştır. Ancak tüm bu işlerin şeri hükme göre, yani mubahlar çerçevesinde olması kaçınılmazdır.

Ayrıca İslam, mülk edinmeyi ve çalışmayı anlaşmazlıkları temelden kaldıracak muamelelerle mukayyet kılmıştır ki mutlak olarak işçi sorunları ve benzeri sorunlar çıkmasın. Ardından İslam, icara hükümleri gibi muameleleri düzenlediği gibi ücretli ile müstecir/işçi-işveren arasındaki ilişkiyi de düzenlemiştir. Aynı şekilde ticaret, ziraat ve sanayi hükümlerini düzenlediği gibi nafaka ve işlerin gözetilmesi hükümleri gibi hayatın diğer hükümlerini de düzenlemiştir. Böylece İslam, bu hususta sınırlamalar getirmemiş bilakis mülk edinmeyi de çalışmayı da mubah kılmıştır.

Binaenaleyh İslam'ın gölgesinde işverenlerin işçileri köleleştirmesi diye bir şey yoktur. İslam, bir kimsenin başkasının çabasını veya malını istismar etmesine izin vermeyeceği gibi işçiyi de haklarını talep eden sivil kuruluşlara veya sendika kurumlarına muhtaç etmez. Çünkü işçinin hakları, İslam'da garanti altına alınmış olup devlet başkanı bile bunu ihlal edemez.

Şeri hükümler, insanlar arasında ortaya çıkması olası sorunları çözüp istismara, ihtikara ve anlaşmazlıklara mahal vermez... Şayet işveren ile işçi, belirlenmemiş olan ücretin miktarında anlaşmazlığa düşerlerse ecr-i misl geçerlidir ve bağlayıcıdır. Eğer bir emtia piyasada azalır devlet fiyatlandırmaya başvuramaz. Aksi takdirde karaborsa denilen şey ortaya çıkar. Bilakis bu emtiayı diğer vilayetlerden getirerek piyasalara temin eder. Devlet bir taraftan emtianın ihtikarını yasaklarken diğer taraftan fiyatlandırmaya, fiyatlandırma anlaşmazlıklarına ve haksız

fiyatlandırmalara mahal vermez. Nitekim Sallallahu Aleyhi ve Sellem, şöyle buyurmuştur:

“Daraltan da, Genişleten de, Rızık Veren de, Fiyatlandıran da Allah’tır. Ben, ne kan ne de mal hususunda herhangi bir kimseye yaptığım herhangi bir mazlime benden talep edilmeksizin Allah ile karşılaşmayı umarım.” [Ahmed]

Aynı şekilde şeri hükümler, işverene işçinin ücretini geciktirme fırsatı vermez. Nitekim Sallallahu Aleyhi ve Sellem, şöyle buyurmuştur:

“İşçinin ücretini teri kurumadan veriniz.” Azalması ve fiyatının yükselmesi için emtianın ihtikarına ve depolanmasına da mahal vermez. Nitekim Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem], şöyle buyurmuştur:

“Hataen olmadıkça ihtikar yapılmaz.” [Muslim] Böylece emtianın temini ve ihtikarın haramlığı, fiyatları genel durumuna döndürür ve insanlara, muamelelerinde samimiyet ve uyum atmosferi hakim olur.

Bunlara devletin tebaanın temel ihtiyaçlarını temin etmesini, devletin kalkınmasına dönük doğal üretim için iş imkanı sağlamasını, hükmen veya fiilen çalışmaktan aciz olanlara infakta bulunarak bu kişileri gözetmesini -ki tüm bunlar, Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in,

“İmam bir çobandır ve o güttüklerinden mesuldür” kavli babındandır-bunlara eklediğimizde İslam, işsizlik sorununu bitirmiş ve İslam Devleti'nin dört bir tarafındaki insanlara iş imkanı sağlamış olur.

İslam'ın sorunları çözme keyfiyetine ilişkin bu kısa sunumun ardından geriye kalan önemli bir noktaya değinerek bu konuyu kapatacağız. Bu nokta ise en önemli hususlardan bilinen bir

hususdur. Dikkat edin! O, nevi şahsına münhasır bu ekonomik sistemin nasıl tatbik edileceğidir?

İslam'ın ekonomik sistemi, insanların sorunlarının çözümüne dönük kapsamlı ve şamil olan İslam hükümlerinin bir parçasıdır. Şöyle ki İslam, parça parça tatbik edilmez. Bilakis bir bütün olarak tatbik edilmesi kaçınılmazdır. Bu tatbikin ise bu asırda egemen olan yönetim sistemlerinden herhangi bir sistemin gölgesi altında gerçekleşmesi imkansızdır. Bilakis Allahuteala'nın koyduğu ve dünyadaki diğer yönetim sistemlerinden farklı kıldığı bir yönetim sistemi altında tatbik edilir.

İslam'da yönetim sistemi ise Hilafet olup ümmet on üç asırdan fazla bir zamandır onun üzerinde seyretmiş ve onun başka bir alternatifini kabul etmemiştir. Çünkü o, Latif ve Habir olan Allah katından gelen bir yönetim sistemi olup onu ümmete farz kılmış ve boynunda Halifeye biat halkası olmadan ölen kimseyi cezaya maruz kılmıştır. Nitekim Sallallahu Aleyhi ve Sellem, şöyle buyurmuştur: *“Boynunda biat halkası olmadan ölen bir kimse cahiliye ölümü ile ölmüş olur.”* [Muslim]

Mevcut beşeri sistem, Batının Yemen halkının servetlerine konmasını sağladıktan ve ülkeyi sömürgecilerinin tasarrufuna ipotek ettikten sonra Londra Konferans'ından kısıntılar elde etmek için Batıdan dilendiğini görmekteyiz. Hiçbir yardım alamayınca da fakir Yemen halkına karşı tekrar ölçüyü kaçırmaya ve fiyatları arttırmaya başladı!

Bu politika, bir zulüm, fakirleştirme, aç bırakma ve insanları yıpratma politikasıdır. Bu politikanın sebebi ise yöneticilerin ve bu yöneticilerin hükmettiği kapitalizm sisteminin bozukluğudur. Bizim beldemizde ve diğer İslam beldelerinde tatbik edilen

sistemler, dini devletten ayıran birer laik kapitalist sistemdir. Bunlar, beşerin kendi heva ve heveslerine göre çıkardığı sistemlerdir. Bu nedenle bunların sefalet ve yoksulluğa götürmesi kaçınılmazdır. Bu yöneticilere Allahu Subhânehu'nun şu kavlini hatırlatırız:

“Her kim de Benim zikrimden (hidayetimden) yüz çevirirse şüphesiz onun sıkıntılı bir hayatı olacak ve Biz onu, Kıyamet Günü kör olarak haşredeceğiz. O diyecek ki: “Rabbim! Beni neden kör olarak haşrediyorsun? Oysa ben hakikaten görür idim.” (Allah) şöyle der: “İşte böyle! Sana ayetlerimiz geldi ama sen onları unuttun. İşte böylece bugün de sen unutuluyorsun!” [Tâ-Hê 124-126] Ve Resülü [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in şu kavlini:

“Allahım, her kim ümmetimin işlerinden bir şeye (yönetime) vekil kılınır da onlara sert davranırsa, Sen de ona sert davran.” [Muslim]

Dördüncüsü Terörizmle Savaş

((Amerika, yetmişli yıllardan bu yana terörizme ve terörizmle karakterize olan kimselere karşı kendine göre küresel ve yerel bir Amerikan kamuoyu oluşturma kararı aldı. İster Amerika ile ilişkisi olmayan siyasi ve askeri hareketler tarafından yapılsın isterse CIA ile ilişkisi olan hareketler tarafından yapılsın sivilleri hedef alan eylemleri istismar etti. Zira birçok rapor, terörist eylemler şeklinde nitelendirilen bazı eylemlerin arkasında CIA elemanlarının olduğunu göstermiştir.

Ardından Amerika ve bazı ülkelerin, İslam'ı terörizm ve Müslümanları da teröristler olarak nitelendirmeleri taraflı bir nitelendirme olup bu, hem vakıa hem de Allah'ın İslam'a yüklediği gaye ile çelişmektedir))

Dördüncüsü: Terörizmle Savaş

Yemen devlet başkanı, 22.03.2010 pazartesi günü Amerika'daki İstihbarat İşlerinden Sorumlu Savunma Bakanlığı Müsteşarı "James Clapper'i" karşılayarak birlikte güvenlik ve terörizm ile korsanlıkla mücadele edilmesi amacıyla Yemen kuvvetlerinin eğitilmesi alanında işbirliğini ele aldılar. Bu Amerikalı yetkili, iktidar rejiminin terörizmle mücadele alanında gösterdiği çabaları ve geçenlerde el-Kaide örgütüne karşı indirdiği önleyici darbelerle gerçekleştirdiği başarıları övdü!!

Amerika, bir taraftan devlet başkanından daha fazla taviz koparmak için "terörizmle savaş" kartını ona karşı bir baskı kartı olarak kullanırken diğer taraftan Amerikan Dışişleri Bakanlığı, Yemen'deki iktidar rejimi hakkında bir rapor yayınlamaktadır. Mart ayının ortalarında yayınlanan bu rapor, "rejimin yasadışı keyfi cinayetler işlemesi, yargının yolsuzluğu, adam kaçırma, keyfi tutuklamalar ve telefon dinlemeleri" hakkındaydı. Amerikan Kongresi'nin Yemen'deki durum, devletin çökme ihtimalinin ve alternatifinin ne olduğu (?) hakkındaki oturumu da böyledir. Bundan dolayı Amerika, önce cinayet işlemlerini emretmekte ardından da rejimin yasadışı cinayetler işlediği hakkında raporlar yayınlamaktadır!!

Amerika, güçlenmesi veya en azından çöküşünü durdurması için Salih rejimine güçlü bir destek vermemektedir. Bilakis sözde terörizmle mücadele etmesi için basit bir destek vermektedir. Zira Amerika, yardım çıtasını 75 milyon dolardan 150 milyona yükseltmiştir. Amerika, fakirliğin veya işsizliğin veya benzeri konuların çözümü için hiç destek vermemekte ve rejimi de

yaptığı yardımları muhalefete karşı kullanmakla suçlamaktadır!!

Rejim, övündüğü ve Müslümanları katletmek için düzenlediği 40 hava saldırısını, Amerika'nın yeşil ışık yakmasının ve parlamentonun onayladığı onlarca katliam ve tutuklama anlaşmasını imzalamasının ardından yapmıştır!!

Devlet Başkanı Salih, 19.03.2010 günü yayınlanan görüntülerde el-Arabiyye kanalına: *"...Terörizmle mücadele hususunda ve terörizmle mücadele kuvvetlerinin eğitilmesi alanında Yemen-Amerikan güvenlik işbirliğinin olup bunun da uzmanların onlarla sınırlı olduğu ve Yemen'deki Amerikalı uzman heyet sayısının 40 ila 50 kişiyi geçmeyeceği anlamına geldiğini"* söyleyerek terörizmle mücadele etmeleri için Yemen kuvvetlerini eğiten Amerikalıların olduğunu itiraf etti. Dolayısıyla bu Amerikalılar, Yemenli Müslüman askerleri Müslüman kardeşlerini öldürmeleri için eğitmektedirler. Peki bu Amerikalılar, insanların işlerini nasıl güdecekleri, ırzlarını, mallarını ve mescitlerinin nasıl koruyacakları veya insanların diğer maslahatları hususunda da onları eğitecekler mi?!

Amerikan Başkanı oğul George Bush'un, -11.09.2001 olaylarının akabinde- *"Ya bizimlesiniz yada teröristlerle"* diyerek sözde terörizme karşı savaş adı altında devletlerarası bir kampanya başlatmasından bu yana İslam dünyasındaki mevcut sistemler, bu mücrimin dizginlerini frenlemek yerine onunla aynı safta yer almak için birbirleriyle yarıştılar. Böylece Amerika ile ajan rejimler, Müslümanlara karşı en iğrenç ihlalleri, en korkunç saldırıları ve en kirli eylemleri işlediler. Nitekim Ebu Garip, Ganji ve Guantanamo'da yaşanan olaylar, gizli ve açık hapishaneler, bunun en çarpıcı kanıtı ve göstergesidir.

Amerikan yönetimi Yemen hükümetini, sözde terörizmle mücadele amaçlı devletlerarası kampanyanın ortağı olan

devletler kapsamında nitelendirdi. Zira güvenlik birimleri, hiçbir yasal hatta hukuki dayanak olmadan baskınlar düzenledi, takibatlar ve tutuklamalarda bulundu, yüzlerce Müslümanı gözaltına aldı, onlarcasını katletti ve yaraladı. Onları en temel insan ve yargı haklarından mahrum etti ve tutuklular, hapislane hücrelerinde yargılanmaksızın kaldı. Tüm bunlar ise Amerika'yı hoşnut etmek içindi!!

Yemen'deki iktidar rejimi, 1999 yılında terör davalarına bakan “Özel Ceza Mahkemeleri” [Devlet Güvenlik Mahkemeleri] kurdu. Birçok hukukçu, bu mahkemeleri anayasaya aykırı özel mahkemeler olarak nitelendirdiler ve ona dava açılmasına karşı çıktılar. Bu güvenlik mahkemesinde siyasi güvenlik birimi, tüm yargılama usullerine kefil olmaktadır. Mesele “terörist davalarla” suçlanan kişilerin yargılanmasıyla sınırlı kalmamıştır. Bilakis gazeteciler, görüş sahipleri hatta 2006 yılında olduğu üzere yerel seçimlere aday olanlar bile geçmiş senelerde bu mahkemelerce yargılanmıştır. Bu yargılananların arasında siyasi güvenlik birimlerinin tutukladığı, keyfi olarak aylarca tek kişilik hücrelerde gizli tuttukları, ardından yargılamadan veya İslam'a davet etmek ve İslam'ın İslam Devleti'nin (Hilafet Devleti'nin) altında tatbik edilmesi için çalışmak dışında işledikleri bir suçları veya günahları olmadan serbest bıraktıkları onlarca **Hizb-ut Tahrir** üyeleri de vardı.

İstihbarat birimleri, hiçbir suç isnadında bulunmaksızın adam kaçırma, keyfi tutuklama ve zorla gizleme gibi her türlü ihlalde bulunmaktadırlar. Hedef alınan kişi, suçunun ne olduğunu, yanınızda tutuklama kararı var mı, anayasa ve kanun nerede(?) diye sorduğunda ise cevapları: “Sen şu anda siyasi güvenliktesin” demek oluyordu!! Artık iktidar rejimi, düzenin imamlarının itimat ettiği mevcut düzeni ihlal etmeyi alışkanlık

edinmiştir. Ancak rejim, bu imamlardan daha beterdir. Zira istihbarat birimleri, aranan kimseyi bulamadıkları zaman yaşı küçük dahi olsa oğlunu veya kardeşini veya yaşlı olsa bile babasını zorbalıkla almaktalar. Tüm bunları ise Kur'an'ın şu vurgularına rağmen yapmaktadırlar: **“Her nefis kazandığına karşılık bir rehindir.”** [Müddesir 38] Ve Allahuteala'nın şu kavline rağmen:

“Herkesin kazandığı kendisinedir. Hiçbir kimse başkasının günahını yüklenmez.” [el-Enâm 164]

İstihbarat birimleri, sözde “terörizme karşı savaş” kılıfı altında görüş sahiplerine ve siyasi muhaliflere karşı, özel hayatı ihlal etmek, fişleme, karalama, korkutma, telefon görüşmelerini dinleme, mailleri takip etme, işyerlerine veya mahallelere güvenlik baskısı yapma, aile fertlerini sıkıştırma, özel ve genel hayata müdahale etme, intikam, arazi, evlilik ve boşanma gibi kin davalarını ve sorunları tahrik etme, hedeflenen kişinin veya çocukları ile eşinin ifsat edilmesi gibi İslam'ın haramlığına şiddetle vurgu yaptığı iğrenç ve benzeri pis üslupları kullanma gibi barbarca yöntemler uygulamaktalar.

Güvenliğin hedefi olanlar veya bu kişilerin akrabaları ve aileleri veya taksi şoförü, bakkal sahibi ve telefon bayisi gibi bu kişilerle ilişki içerisinde olanlar olmak üzere birçok kişi sözde terörizme karşı savaşın kurbanı olmuşlardır. Bu ise zulmün de ötesinde bir zulümdür.

“Zulmedenler nasıl bir inkılap ile yıkılacaklarını bileceklerdir.”
[Şuara 227]

Yemen'in 1996'dan bu yana tanık olduğu terörizm denilen olayların akışını takip eden bir kimse bunların temelinde,

Afganistan'daki Sovyet işgaline karşı savaşacak gençlerin ortaya çıkmasına teşvik etmeleri ve kolaylaştırmaları amacıyla yandaşı olan ülkeleri harekete geçiren Amerikan politikasının olduğunu görür. Zira Yemen'de Afganistan'da cihat edecek binlerce kişi çıkmıştır. Bu kişilerin Afganistan'dan dönmelerinden sonra devlet, bu kişilerin hareketlerini gözetlemeye başladı ve onları 1994 yılında Yemen Komünist Partisi'ne karşı savaşında kullandı. Ardından el-Muhdar, "Aden-Abyan" adında bir ordu kurduğunu, Salih rejiminin İslam'la hükmetmediğini ve Arap Yarımadası'ndaki müşriklerin buradan çıkarılmaları gerektiğini ilan etti. 1997 yılında 16 yabancı turisti kaçırmaları üzerine bunlardan ve örgütten birçoğu öldürüldü. El-Muhdar tutuklandı ve idama mahkum edildi. Devlet, terörizmle mücadelede işbirliği adı altında el-Kaide guruplarına karşı birçok saldırı düzenledi ve kırkın üzerindeki saldırılar sonucunda el-Kaide unsurlarından onlarca öldü ve yüzlercesi tutuklandı. Belki de bu başarıların en dikkat çekenini Aden-Abyan Ordusu Lideri Ebu'l Hasen el-Muhdar'ın tutuklanması, yargılanması ve idam edilmesinde ortaya çıkmıştı. Keza 2000 yılında USS Cole gemisine yönelik yıkıcı patlamayı düzenlemelerinden dolayı (14) el-Kaide unsuru tutuklandığı gibi 2002 yılında İngiliz konsolosluğuna yönelik saldırının sorumlusu ve el-Mukalla kentindeki Fransız Limburg gemisini bombalayanlar da yakalandı.

Amerika'nın veya iktidar rejiminin el-Kaide örgütüne karşı düzenlediği en önemli operasyonlar şunlardır:

1- el-Kaide örgütünün lideri Ebu Ali el-Harisi'nin 03.02.2002'de Amerikan istihbaratı tarafından insansız uçaklar yoluyla Ma'rab çölünde öldürülmesi. O zaman Yemenli otoriteler, bu operasyona katıldıklarını ve görev aldıklarını yalanladılar.

2- 12 cihadi unsurun öldürülmesi ve diğer 21'nin de

tutuklanması ile sonuçlanan 25.06.2003'teki Hatat Dağları'na düzenlenen güvenlik saldırısı.

3- Siyasi güvenliğin hapisanesinden kaçan (23) kişilik guruptan olan Fevzi er-Rabî ile Muhammed ed-Diyilimî'nin 06.10.2006'da başkent San'a'nın Kuzeyinde öldürülmesi.

4- San'a'daki siyasi güvenliğin hapisanesinden kaçanlardan biri olan Yasir Nasır el-Hamîkanî'nin 14.01.2007'de Abyan ilinde öldürülmesi.

5- Hadramevt-Terim'de 5 el-Kaide liderinin öldürüldüğünün açıklanması ve bunun, örgütün yapısı ile unsurlarına vurulan güçlü bir darbe olarak görülmesi.

6- Güvenlik birimlerinin, 20.08.2008'de el-Kaide örgütüne bağlı Tevhit Tugayları unsurlarından 5 kişiyi tutuklaması.

7- 28.08.2008'de Hadramevt'te 30 el-Kaide unsurunun tutuklanması.

8- El-Kaide unsurlarının 26.12.2008'de Aden'deki el-Mansure hapisanesinden firar etme girişimlerinin engellenmesi.

9- 8 İspanyalı turisti öldürme eylemi ile suçlanan 5 el-Kaide unsurunun 08.08.2007'de öldürülmesi.

10- Birçok uçağın, 24.12.2009 perşembe günü Şibve'deki alana yoğun bir baskın düzenlemesi. Bunun öncesinde 17.12.2009 perşembe sabahı ise San'a ilindeki Arhab ve Abyan ilindeki el-Ma'cele olmak üzere iki bölge, onlarca kişinin öldüğü ve yaralandığı uçak bombardımanı katliamına maruz kaldı. Abyan ilindeki bir yerel yetkilisinin itirafına göre kurbanların arasında masum kadın ve çocuklar da vardı!! Nitekim hizbin Yemen'deki medya bürosu, aşağıda görüleceği üzere bu katliamlar hakkında bir beyan yayınlamıştır.

11- Bir Amerikan uçağının, 13.03.2010 günü Abyan ili

Mudiyah bölgesindeki Kınân halkının olduğu Giza bölgesine bir hava saldırısı düzenlemesi. Bu olay sonucunda el-Kaide örgütünden Cemil el-Anberî, Semîr es-Sanaânî ve Ahmed Emzariye'nin olduğu üç kişi ölmüştür. Bilgiler, bu kişilerin elektronik posta üzerinden takip edildiklerini göstermektedir.

İşte bunlar, hükümet kuvvetlerinin el-Kaide mücahitlerine karşı açtığı, onlarca kişinin ölümü ve yaralanması ve aralarında siyasi güvenliğin hapisanesinden kaçan büyük bir gurubun da olduğu onlarcasının tutuklanması ile sonuçlanan en bariz saldırı operasyonlarıdır.

Bu operasyonlar, egemenliğin çiğnenmesi sayılıp Yemen'deki iktidar rejiminin efendisine bağlı bir köle haline geldiğini ve mücrim Amerika'yı hoşnut etmek için kendi Müslüman evlatlarını öldürdüğünü açıkça ortaya koymaktadır.

Amerikan'ın ve mevcut sistemlerin saptırmalarından kurtulmamız için terörizmin manasının bilinmesi gerekir. Lügatte terörizm, korkutmak veya ürkütmek anlamına gelen [ ] Arhebe fiilden türemiş bir mastardır. Nitekim Allahuteala şöyle buyurmuştur:

“Hem Allah’ın düşmanlarını, hem kendi düşmanlarınızı korkutasınız.” Yani düşmanı korkutasınız demektir.

Ancak bu mana, yeni istilahlı bir manaya dönüştürüldü. Zira hem Amerikan istihbaratçıları hem de İngiliz istihbaratçıları, 1979 yılında bu maksatla düzenlenen bir forumda terörizmin: “Siyasi hedefleri gerçekleştirmek için sivil çıkarlara karşı şiddet kullanılması” olduğu üzerinde ittifak ettiler.

Bunun ardından birçok devletlerarası konferanslar ve forumlar yapıldı. Terörizm olarak nitelendirilebilecek eylemleri belirlemek, terör uygulayan hareketlerin, cemaatlerin ve

partilerin türünü ortaya koymak için yasalar ve kanunlar çıkarıldı. Güya -kendi iddialarına göre- terörizmle mücadele ve terörizmi minimize etmek için gerekli tedbirleri almak amacıyla terörizme destek veren devletler belirlendi.

Terörizmle ilgili kanunların ve yasaların toplamından bunların dakik olmadığı ve bu kanunları ve yasaları koyan devletlerin siyasi eğilimlerine hizmet ettiği ortaya çıkmaktadır. Örneğin Amerika'ya göre İndira Gandhi suikastı terörist bir eylemken Kral Faysal suikastı ile Kenedi'nin öldürülmesi terörist bir eylem değildir. Keza Amerika, Oklahoma'daki FBI binasının bombalanmasını ilk etapta terörist bir eylem olarak nitelendirirken daha sonra bombalama eyleminin arkasında Amerikan militanlarının olduğu ortaya çıkınca terörist eylemi nitelendirmesini normal bir suç eylemine dönüştürmüştür.

Özellikle Amerika, (Nikaragua'daki) Devrim Hareketi ve İrlanda Kurtuluş Ordusu gibi bazı hareketleri halk direniş hareketleri olarak nitelendirmekte ve bu hareketlerin savaşçıların tutuklanması durumunda Cenevre Sözleşmesi ve buna bağlı 1977 tarihli Ek Protokol uyarınca onları savaş esiri olarak görmektedir. Diğer taraftan ise Amerika'nın veya ajanlarının çıkarlarına saldıran her hareketi terörist bir hareket olarak nitelendirmekte olup Mısır, Pakistan, Filistin ve Cezayir'deki İslami hareketlerin genelinde olduğu gibi bunların ismini Amerikan dışişleri bakanlığının periyodik olarak yayınladığı terör örgütleri listesine koymaktadır.

Amerika, yetmişli yıllardan bu yana terörizme ve terörizmle karakterize olan kimselere karşı kendine göre küresel ve yerel bir Amerikan kamuoyu oluşturma kararı aldı. İster Amerika ile ilişkisi olmayan siyasi ve askeri hareketler tarafından yapılsın isterse CIA ile ilişkisi olan hareketler tarafından yapılsın sivilleri

hedef alan eylemleri istismar etti. Zira birçok rapor, terörist eylemler şeklinde nitelendirilen bazı eylemlerin arkasında CIA elemanlarının olduğunu göstermiştir. Keza Amerika, Suudi Arabistan'daki Khobar ABD askeri üssüne yapılan bombalı saldırısını istismar ederek 1996 yılında Fransa'da yapılan G-8 Ülkeleri Konferansı'nda terörizmle mücadele ile ilgili olarak (40) tavsiye dayatmasında bulunmuştur. Bunun ardından 1997 yılında Amerikan Senatosu'nun onayladığı terörizmle mücadele kanununu çıkarmıştır. Ardından New York'taki dünya ticaret merkezinin bombalanması olayını istismar etmiş ve daha failleri belli olmadan (terörizmle savaş) denilen şeyi eşi benzeri görülmemiş şekilde tırmandırmıştır! Zira kendisine, her nerede olursa olsun terörizmle suçlanan herkesi takip etme, onu tutuklama veya kaçırma, hapis, müsadere, oturma veya vatandaşlık hakkını alma gibi uygun gördüğü ceza ile cezalandırma hakkı vermiştir. Bunları yaparken de sanığa kendisini savunma veya sivil bir mahkeme veya jüri huzuruna çıkma hakkı vermemiştir.

Ayrıca Amerika, kendi çıkarlarına saldıran bazı devletlere ve hareketlere karşı terörizm sıfatını genişletme yoluna giderek terörizmle mücadele yönünde alınan tavsiyeler, kanunlar ve kararlar uyarınca bu devletlere ve hareketlere karşı helak edici günahları işlemeyi kendisine mubah kılmıştır...

Nitekim eski Amerikan dışişleri bakanı Schultz, bunu şu sözleriyle ifade etmiştir: *"Teröristler ne kadar kaçmaya çalışırlarsa çalışsınlar asla gizlenemeyeceklerdir."*

Böylece Amerika'nın benimsediği terörizm kanunu, pençesini dünyaya özellikle de Amerikan politikasına isyan edebilecek kısmına geçirmek için kullandığı stratejik silahlardan biri olmuştur.

Amerika, komünizmin ortadan kalkmasından sonra kendisine düşman edinmek üzere İslam'ı aday gösterdiğine göre İslam beldeleri, Amerika'nın nüfuzunu arttırmak ve hakimiyeti altında bırakmak için terörizm kanununu kullandığı en önemli bölgelerdir. Çünkü Müslümanlar, başta Amerika olmak üzere diğer küfür devletlerinin liderliğini yaptığı kapitalizm ideolojisini yok etmeye muktedir yegane devlet olduğunu fark ettiği Hilafet Devleti'ni geri getirmenin kalkınmanın yolu olduğunu hissetmeye başlamışlardır.

Bu nedenle bugün neredeyse Amerika tarafından terörizmle nitelendirilmeye elverişli olmayan İslami bir hareket bulunmamaktadır. Hatta hedeflerini gerçekleştirmek için maddi eylemlerde bulunmayan hareketler ve siyasi partiler bile bu vasıfla damgalanmaktan kurtulamamıştır. Zira Amerika, İslam'ın geri gelmesine çağrıda bulunan her hareketin veya partinin veya devletin çalışmasını devletlerarası kanuna aykırı terörist bir çalışma olarak görmektedir. Dolayısıyla bu gerekçe ve terörizm kanununu imzalayan devletleri bu gerekçeye bağlı kalmaya icbar ederek bu devletlerin güçlerini, bu harekete veya şu partiye veya o devlete darbe indirmek için kendi liderliğinde seferber etmeyi başarmıştır.

Bundan dolayı terörizme karşı koyma denilen politikanın direkt hedefi olmaları vasfıyla Hilafeti kurmak için çalışan Müslümanların, sözde terörizm kanununun ve bu kanun yoluyla dünyaya hegemonya kurmaya çalışan Amerika'nın politikasının hakikatini ve Müslümanlara atfedilmesine rağmen dünyadaki terörist eylemlerin çoğunun arkasında Amerika'nın olduğunu İslami kamuoyuna ve dünyaya ifşa etmeleri elzem olmuştur.

Keza Müslümanlar, amellerinde ve davranışlarında İslami olmalıdırlar. Zira Hilafet Devleti'ni geri getirerek İslami hayatı

yeniden başlatmak için daveti taşımak da dahil hedefleri ve gayeleri gerçekleştirilmede İslam'ın kendine özgü bir metodu vardır. Fikrî çatışmaya ve siyasi mücadeleye dayanan bu metoda bağlanmak ve maddi eylemlerden uzak durmak terörizmle nitelendirilmekten korkmak veya bundan kaçmak değildir. Bilakis şeri metoda bağlanmaktır.

İster işlerin güdülmesi ve hadlerin infaz edilmesi gibi dahilde olsun isterse İslam'ı cihat yoluyla tüm insanlara taşımak ve İslam'ın tatbik edilmesini engelleyen maddi engelleri ortadan kaldırmak gibi hariçte olsun kurulmasından sonra da İslam Devleti'nin işinin şeriatla mukayyet olacağını açıklamalıdır.

Daha sonra İslam'ın Müslümanlar tarafından hem kendilerine hem de diğerlerine tatbik edilmesinin Müslümanların hevalarına veya özel maslahatlarını gerçekleştirmeye göre olmayacağı beyan edilmelidir. Bunun ancak kainatı, insanı ve hayatı yaratan ve insandan hayatını Resulullah Muhammed [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'e indirdiği İslam'ın hükümlerine göre tanzim etmesini talep eden Allahutela'nın emirlerine itaat etmek olduğu beyan edilmelidir.

Dolayısıyla Amerika ve benzeri ülkelerin, İslam'ı terörizm ve Müslümanları da terörist olarak nitelendirmeleri, hem vakıa hem de Allah'ın İslam'a yüklediği maksatla çelişen taraflı habis bir nitelendirilmedir. Allahuteala, şöyle buyurmuştur:

“Biz seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik.”

[el-Enbiya 107] Ve şöyle buyurmuştur:

“ Kitabı da sana her şey için bir açıklama, Müslümanlar için de bir hidayet, rahmet ve müjdeleyici olarak indirdik.” [en-Nahl 89]

Bu rahmet ise İslam'ın hükümlerinin tatbik edilmesi ile tecelli eder. Bu hususta salah ile cihat, dua ile düşmanı korkutmak, zekat ile hırsızın elini kesmek, imdat dileyenlere yardım etmek ile Müslümanların mukaddesatlarına saldıranları öldürmek arasında hiçbir fark olmayıp bunların hepsi de Müslümanın veya devletin her birinin yerinde ve zamanında infaz etmesi gereken birer şeri hükümdür.

حزب التحرير
Hizb-ut Tahrir
Yemen Vilâyeti
Medya Bürosu

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَمَا اللَّهُ إِلَّا يَمُنُّ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ لَا يَمُنُّ بِالْبُاطِلِ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ لَيَقُولُنَّ هُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْكُفْرُ أَلَمْ يَكْفِ لَهُمْ مِنْ عَذَابِ حَوْثِهِمْ أَنَّ
يَعْبُدُوهُ لَا يَشْرِكُونَ بِهِ شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

-Basın Açıklaması-

[Abyan, Arhab ve Şibve] Üçlü Katliamı, Devletin Kirli Heybetini Göstermek ve Amerika'yı Hoşnut Etmek İçindir

H. 06 Muharrem 1431

M. 24 Aralık 2009

22.12.2009 günü sabahı Mig tipi bir uçak, Rafad-es-Saïde İdaresi-Şibve bölgesinin semalarında ses engelini aşan bir alçaklıkta uçtu ve yakın dağları bombaladı. Bölge halkının ifadesine göre bombalanan bölgede oturan insan yoktu. Yine 24.12.2009 perşembe sabahı birçok uçak, Şibve'deki mezkur bölgeye yoğun bir baskın düzenledi. Bunun öncesinde 17.12.2009 perşembe sabahı ise San'a ilindeki Arhab ile Abyan ilindeki el-Ma'cele olmak üzere iki bölge, onlarca kişinin öldüğü ve yaralandığı uçak bombardımanı katliamına maruz kaldı. Abyan ilindeki bir yerel yetkiliğinin itirafına göre kurbanların arasında masum kadın ve çocuklar da vardı!!

Beceriksiz zavallı rejim, bu katliamlarla övünürken içişleri ve savunma bakanlıkları da çelişkili beyanatlarla cürümü kendilerine atfetmek için birbirleriyle yarıştılar. Rejimin iddiasına göre bu kurbanların günahı, (el-Kaide) örgütüne mensup olmalarıydı. Bu kurbanlar arasında (el-Kaide) örgütüne mensup olan kimselerin olduğunu var saysak bile acaba rejim, didinip duranların emeğinden ve fakirlerin terinden kestiği vergiler

üzerinden satın aldığı silahlarla masum kanları akıtmayı ve bedenleri cesetlere dönüştürmeyi haklı çıkarmak için nasıl bir meşru gerekçeye ve kanıta sahiptir!!

Bu yöntemle katliam hükmüne imza atmak, rejimin tebaasına karşı işlediği sayısız cürümlerine cürüm kattığı bir cürümdür. Merân dağlarında ve Harf Sıfyan'da heybetini kirleten rejim, bu cürümle heybetini göstermeyi, Yemen halkını korkutmayı ve İngiltere'nin tavsiyesine binaen Amerika'yı hoşnut etmeyi hedeflemiştir.

Rejimin bu katliamlara ilişkin gerekçesi her ne olursa olsun bunlar, Müslümanların evlatlarının kendisini onların yöneticisi olduğunu sanan bir kimse tarafından katledilmesinden dolayı kınanması gereken aşağılık bir cürümdür. Artık rejimin propagandasını yaptığı terörizm suçlaması, kamuoyunu korkutmak ve susturmak için onu ikna etmeye yeterli gelmemektedir. Hani İslam'ın hükümleri nerede? Nerede şeri deliller? Rejimin iddia ettiği bu cürümün meşru ve hukuki gerekçesi nerede?!

Aslolan suç ispatlanıncaya kadar sanığın masum olması ve suç olmadıkça cezanın olmamasıdır. Ceza, heva ve hevese göre değil İslam hükümlerine göre yapılacak adil bir yargılamaya binaen verilir.

Bu süreç, Amerika'nın İslam'a ve Müslümanlara karşı açtığı haçlı savaşının ve Yemen'deki kriz durumlarının gölgesindeki tehlikeli bir emsaldir ve Resul [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in veda hutbesindeki şu kavlınden dolayı İslam hükümleriyle çelişmektedir:

“Ey insanlar! Kanlarınız ve mallarınız Rabbinizle karşılaşuncaya kadar birbirinize haramdır. Tıpkı bu gününüzün ve bu ayınızın haram olması gibi. Şüphesiz sizler, Rabbinizle kavuşacaksınız ve O da size amellerinizden soracaktır. Tebliğ ettim mi!”

Yemen halkı, kendisini fitnelerden ve sıkıntılardan kurtaracak olanın, Allah'ın vaat ettiği ve Muhammed [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in müjdelediği İkinci Raşidi Hilafet Devleti'nin gölgesinde İslam'ın kamil ve şamil şekilde tatbikini geri getirmek için çalışan **Hizb-ut Tahrir** ile birlikte çalışmak olduğunu idrak etmelidir.

“Ey iman edenler!

Yahudileri ve Nasranileri dost edinmeyin. Zira onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden her kim onları dost edinirse, o da onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete eriştirmez.” [el-Mâide 51]

Hizb-ut Tahrir
Yemen Vilâyeti
Medya Bürosu

Amerika ile İngiltere Londra Konferansında: Yemen Topraklarında Nüfuz ve Çıkar için Birbiriyle Çekişiyor!

İngiltere Başbakanı, krizden çıkması için Yemen'e yardım bahanesiyle Yemen konusunun ele alınması amacıyla Londra'da yapılacak konferansa 01.01.2010'da çağrıda bulundu... 27.01.2010 günü akşamı yapılan konferansa 21 devlet katıldı ve toplantı iki saat sürdü! Ardından el-Kaide'ye karşı savaşında Yemen'i ve kalkınmasını destekleme, ekonomik ve siyasi reform programlarını uygulama, Uluslararası Para Fonu ile müzakereler ve kapsamlı bir uzlaşma uygulanması çerçevesinde kararlar yayınlandı...

Yemen'de gerçekleşenleri ve gerçekleşmekte olanları gözlemleyen bir kimse bu kararların; gerçek kararları, aktif tutumları, Yemen topraklarında güç ve kuvvet sahibi devletleri, ardından konferansın yapılma maksadını ve neticelerini gizleyen kılıftan öte bir şey olmadığını fark eder.

Amerika, İngiliz nüfuzunun Yemen'e yerleşmesinden günümüze kadar özellikle de şimdiki rejim esnasında mevcut konumu istikrarsızlaştırmaya ve İngiltere'nin nüfuz bölgelerinde kendisinin, yani Amerika'nın Batının varisi olduğu dolayısıyla nüfuzunu Yemen'e yerleştirmesi gerektiği ve aciz bir imparatorluk olmadığı şeklindeki eski yeni teorisini uygulamaya çalışmaktadır. Ancak mevcut Yemen rejimi, Amerikan yanlısı siyasi zümreyi bitirdi bitirmek üzeredir; kimi öldürüldü, kimi tutuklandı, kimi sürgün edildi, kimi de kaçtı... Dolayısıyla Amerikan yanlısı siyasilerden Yemen'deki yönetimi ele geçirmenin, oradaki İngilizlerin nüfuzunu söküp atmanın ve

ardından Amerikan nüfuzunun oraya yayılmasının ileri hattı olmak üzere onu desteklemeye muktedir hiç kimse kalmadı. Bundan dolayı Amerika'nın Yemen'deki çalışmaları, şu iki husus üzerine odaklanır hale gelmiştir:

Yemen rejimine tehdit mesajları vermek ve Amerikan yanlısı "küçük" siyasi ortamı eğitime mesajları vermektir.

"Tehdit mesajlarına" gelince; Hüsilere destek vermek üzere bu hususta İran'ı görevlendirdi ve böylece Hüsiler gerektiğinde Kuzey Yemen ile Suudi Arabistan'ın böğründe patlatılan birer zaman ayarlı bomba haline geldiler... Tehdit mesajı diyoruz: Çünkü Hüsiler, Yemen'deki yönetimi ele geçirmek için değil sadece kendi bölgelerinde etkin güçlü bir konumları olması için harekete geçmektedirler.

Amerikan yanlısı siyasi ortamı "eğitime mesajlarına" gelince; önce Güneyin Kuzeyden ayrılması ardından Amerika'nın ilk adım olarak Güneyi Kuzeyden ayırıp sonraki adımlarda nüfuzunu tamamen Yemen'e sokmak için harekete geçmesi maksadıyla Güneyde süregelen bir hareketliliktir. Eğitim mesajı diyoruz: Çünkü Güneyde hareket eden siyasi ortam, etkin liderlerinin yok edilmesi sonrasında bu hareketliliklerin hazırlanmasını gerçekleştirmek için ortaya çıkmış bir ortamdır...

Amerika, tehdit ve eğitime mesajlarında başarılı olmuştur. Çünkü Amerika, rejimin Güneye yönelik zulmünü, onu siyasi hayattan dışlamasını daha sonra benimsedikleri İslami fikirler uyarınca Hüsilerin şeri hükümleri eda etmelerine fırsat vermemesini istismar etti. Bunun içindir ki rejim, şeri hükümleri sahipsiz bir şekilde Yemen'de tatbik etmemekle Amerika'nın Kuzeyde tehdit mesajlarının ve Güneyde eğitim mesajlarının fitilini tutuşturmasını istismar etmesine imkan veren uygun bir iklimin oluşmasına katkıda bulundu. O kadar ki İngiltere'nin

direktifiyle iktidar rejimine Şu iki yönde “zorunlu” tedbirler almayı dayattı:

Birincisi: Amerika'nın Yemen'deki rejime sessiz kalması ve hoşnut olması için Amerika ile güvenlik anlaşması yapılarak onun ayarılmasıdır. Zira Yemen, 10-11.11.2009 günleri arasında San'a'da yapılan askeri ve güvenlik liderleri arasındaki müzakere turlarının ardından Birleşik Devletler ile askeri ve güvenlik işbirliği ve bu iki alanda bilgi ve istihbarat paylaşımı alanlarını kapsayan bir güvenlik ve askeri anlaşması yaptı. Bu anlaşma, Yemen Genel Kurmay Başkanı Tümgeneral Ahmet Ali el-EŞval ile Amerikan Ortak Liderliğindeki Planlama Direktörü Tuğgeneral Jeffrey Smith arasındaki müzakere turlarının ardından ilan edildi...

İkincisi: el-Kaide'ye karşı savaşa yönelmek! Oysa onun adamları uzun zamandır rejim tarafından bilinmekteydi ve onlara karşı sessiz kalıp İngiltere başka bir Şeyi görünceye kadar Hsiler ile Güneylilerin hareketlenmesinin yanı sıra ona karşı yeni bir cephe açmak istemiyordu. Zira İngiltere, el-Kaide konusunun Amerika nezdinde hassasiyet oluşturduğunu dolayısıyla Yemen'in el-Kaide ile savaş pozisyonunda görünmesinin Amerika'yı Yemen'i desteklemeye zorlayacağını ardından da Kuzey ile Güneyde ona yönelik baskıyı hafifleteceğini fark etti. Bunlar olurken Yemen rejimi, el-Kaide'nin çok iyi bildiği merkezlerine darbe vurmaya başladı. Açıktır ki el-Kaide'ye yönelik bu hareketlilik tesadüf olmayıp bilakis genel bağlamın dışındadır. Zira Kuzey ve Güney olmak üzere iki krizle meşgul olan bir devletin, İngiltere tarafından güdümlü ve maksatlı olup askeri görüntüde siyasi bir eylem olmamış olsa da üçüncü bir cephe açması normal bir durum değildir!

İşte bu kritik noktada özellikle de böylesi bir zamanda İngiltere Başbakanı, Yemen'in el-Kaide'ye karşı harekete geçmesini, devletlerarası olarak Yemen'in desteklenip onun yanında yer alınması ardından Amerika'nın Yemen'in yanında yer almaya zorlanması ve Kuzey ile Güneyde rejim üzerindeki baskının hafifletilmesi yönünde istismar etmek amacıyla Londra konferansına çağrıda bulundu. Böylece Amerika'nın konferansa muvafakat etmekten başka bir çaresi kalmadı. Ancak Amerika, konferansta el-Kaide'nin takibatı amacıyla Yemen'de kendisine ait payandaların oluşturulmasını, özellikle Güneyde olmak üzere kendi yandaşı siyasi ortamın güçlendirilmesinin ve desteklenmesinin yanı sıra gerektiğinde yeniden harekete geçebilecek şekilde kalması için de Husi hareketini bitirmeyip hafifletilmesi "lehine" bir çözüm üretilmesini istedi.

Konferanstaki gelişmeler işte bu şekilde oldu: Amerika, el-Kaide'ye darbe vurmak için askeri ve lojistik destek ile Güney ve Kuzey Hareketi ile uzlaşması için rejime baskı yapmaya odaklanırken İngiltere ise Yemen'e ekonomik destek verilmesi, Güney ile Kuzey Hareketine karşı devletlerarası toplumun Yemen'in yanında yer alması, el-Kaide konusunun Husiler ile Güneylilere karşı Yemen'e destek verilmesi çerçevesinde ele alınması üzerine odaklanmaktadır! Bunun içindir ki iki saat süren konferans, yirmi bir devletin temsilcilerin kameralar karşısında alenen tebessüm edip ardından da İngiltere ile Amerika'dan her birinin Yemen'in ve halkının kanları üzerinden istediklerini elde etmek amacıyla avaneleri ile gizlice bir araya geldikleri bir mekan olmaktan öteye gitmemiştir.

Ey Müslümanlar! Müslümanların beldeleri ne zamana kadar büyük devletlerin Müslümanların evlatlarından olan yerli araçları yoluyla birbirleriyle çatıştıkları bir arena olarak kalmaya

devam edecek? Müslümanların beldeleri ne zamana kadar Batının, kanlarını sömürmek ve servetlerini yağmalamak için “tiyatro” oynadığı bir sahne olarak kalmaya devam edecek? Batı, dilediği zamanda ve dilediği yerde Müslümanların beldelerinde ateşin fitilini tutuşturmaya ne zamana kadar devam edecek? Yemen ve diğer İslam beldelerindeki kılını dahi kıpırdatmaksızın karşı çıkmayan bu yöneticiler ne zamana kadar sömürgeci Batının hareket ettirdiği satranç taşları olarak kalmaya devam edecek? Artık Yemen halkının, rejimin zalimane icraatları sayesinde Yemen'in halkını katletmek ve evlerini tahrip etmek için birbirleriyle çatışanların çatışmasını kolaylaştırdığını ve her an yıkılmak üzere olup çarpık olsa bile iktidar koltuğunda kalmaktan başka hiç bir derdinin olmadığını fark etmelerinin zamanı gelmedi mi?

Git gide yayılan Yemen savaşları boyunca on binlerce hatta yüz binlerce kişi sürgün edildi, katledildi ve yaralandı... Savaş taraflarının hepsi ise şahadet kelimesi getiren birer Müslüman idi. Müslümanların birbirleriyle savaşmasının çok fena bir iş olduğu ve bir Müslümanın haksız yere öldürülmesinin Allah katında Kabe'nin yıkılmasından daha azim olduğu bilinmez mi?! Nitekim Abdullah İbn-u Ömer şöyle buyurmuştur: Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'i Kabe'yi tavaf ederken şöyle dediğini gördüm:

“(Ey Kabe)

Sen ne güzelsin ve senin kokun ne güzel! Sen ne büyüksün ve senin kutsiyetin ne büyük! Muhammed'in nefsinin elinde bulundurana yemin olsun ki müminin kutsiyeti, malı ve canı Allah katında senin kutsiyetinden daha büyüktür. Onun hakkında hayırdan başka bir zanda bulunmayız.” [İbn-u Mace]

Amerika ile İngiltere, halkından olan araçları, bizzat rejimin güvenlik ve lojistik imkanları, Güneydeki ayrılıkçı gurupların ve Kuzeydeki Husilerin körü körüne olan dürtüleri yoluyla Yemen üzerinde birbiriyle çatışmaktadır! Onlar yolca, büyük günah işledikleri halde iyi bir şey yaptıklarını zanneden kimselere benzemektedirler!

Ey Müslümanlar! Başımızdaki musibet şu ikisidir:

Birincisi Müslümanların beldelerindeki ne Allah'tan ittika eden ne de kuldan korkan **yöneticilerdir**. Şayet onlar akletmiş olsalardı kesinlikle tebaası hakkında ne bir ahit ne de bir zimmet gözetmeyip onu aldatan bir yöneticinin cennete giremeyeceğini ve onun kokusunu alamayacağını bilirlerdi. Zira Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur:

“Müslümanların çobanlığını üstlenen hiçbir vali yoktur ki onları aldattığı halde ölüp de Allah cenneti ona haram kılmış olmasın.” [el-Buhari]

O halde insanları saptırarak hakkı batıla batılı hakka çeviren ve emanete hıyanet eden bir yöneticinin hali nice olur? Muhakkak ki o, tebaasını helake sürükleyen bir ruveybida olur. Nitekim Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

“İnsanlara öyle aldatıcı yıllar gelecek ki o zaman yalancılar doğrulanacak, doğru sözlüler de yalanlanacaklardır. O zaman hainlere güvenilecek, güvenilir olanlar da ihanetle suçlanacaklardır. İşte o zaman Ruveybida konuşacaktır.” Dediler ki: “Ruveybida da nedir?” Buyurdu ki:

"Kamunun işleri hakkında (söz sahibi olan) aşağılık adamdır!"
[Ahmed]

İkinci musibet ise yöneticilerin kendi elleriyle yaptıkları aşağılanma yüzünden ümmete isabet eden onca şeye rağmen ümmetin, zalim yöneticiler karşısında sessiz kalması ve onlara karşı çıkmamasıdır... Zira Filistin, Keşmir, Çeçenistan, Kıbrıs, Doğu Timur ve diğerleri heba oldu... Ardından Sudan'ın uzuvları koparıldı koparılmak üzere, Irak, Afganistan, Pakistan ve ardından Yemen Batının dilediği gibi gezip dolaştığı ve araçları Müslümanların yöneticileri ile avenelerinin olduğu bir çatışma arenasına haline geldi... O halde azabın sadece yöneticiyi değil bilakis yöneticinin zulmüne sessiz kalan yönetileni de kuşatmasına şaşmamalıdır. Nitekim Allahu Subhânehu şöyle buyurmaktadır:

"Öyle bir fitneden sakının ki içinizden yalnızca zulmedenlere isâbet etmekle kalmaz. Bilin ki Allah'ın azabı çetindir." [el-Enfâl 25] Ve Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmaktadır:

"İnsanlar aralarında münkeri görürler de ona karşı çıkmazlarsa Allah'ın katından bir cezayı hepsine genelleştirmesi yakındır." [Ahmed ve Ebu Davud]

Ey Müslümanlar: Artık iki gözü olan herkes için açığa çıkmıştır ki bu durum, ancak geçmişte kendisiyle ıslah olduğu şeyle, yani Allah'ın inzal ettikleriyle hükmeden, Allah'ın yolunda cihat eden, yöneticisinin arkasında savaşılan, kendisiyle korunulan, tebaayı koruyan bir zırh olup onu nasihatiyle kuşatan bir halifenin olduğu Nübüvvet Minhacı Üzere Raşidi Hilafet ile ıslah olur. İşte o zaman ne Amerika'nın ne İngiltere'nin ne de

diğer sömürgeci kafir devletlerinin beldelerimizi işgal etmeye ve nüfuzlarını yaymaya zamanları olacaktır. Çünkü o zaman kapılarının dibinde olacak olan İslam'ın nurundan "kaçmak" amacıyla ülkelerine geri çekilerek ayakta kalmanın derdine düşeceklerdir.

"Şüphesiz ki Allah, emrine galiptir, muktedirdir. Velâkin insanların çoğu bunu bilmezler!" [Yûsuf 21]

Hizb-ut Tahrir

H. Safer-il Hayr 1431

M. 27 Ocak 2010

Sonuç:

Yemen, sömürgeci kafirin çizdiği sınırları olan, İngiltere'yi dost edinen ve beşeri sistemleri benimseyen İslam ümmetinin cisminden ayrı siyasi bir varlık olmasından bu yana... tepeden tırnağa sorunların kuşattığı bir varlık haline gelmiştir. Bu sorunların ve krizlerin nihai olarak ortadan kaldırılması ise ancak İslam esasına dayalı siyasi bir nizamın kurulması ile mümkündür. Bu ise ancak onu sömürgeciliğin hakimiyetinden kurtarmak ve geçmişte olduğu gibi onu tek bir devlet, yani Raşidi Hilafet Devleti çerçevesinde ümmetin diğer parçalarına monte etmekle mümkündür. Dolayısıyla Yemen'in muhlis evlatları, kendilerine İslam'la hükmedecek Hilafet Devleti'ni geri getirmek için diğer Müslümanlarla birlikte ciddiyetle çalışmalıdırlar. İster siyasi ister iktisadi isterse benzerleri olsun ülkelerindeki Müslümanların sorunlarını çözecek olan işte bu nizamdır.

Müslümanların herhangi bir beldesine hükmetmeye dönük İslam esasına dayanmayan her siyasi projenin, başarısızlığa mahkum olacak bir proje olduğunu bilmemiz gerekir. Hele de ümmet, Hilafet Devleti özlemi içerisindeyken.

Diğer bir husus ise yabancı sömürgecilerin Yemen'deki planlarına karşı koymalı, hep birlikte ümmetin vahdeti için çalışmalı ve Allah için birbirimizi seven kardeşler olmalıyız.

Yemen halkı, tarih boyunca halklar ve kabileler olarak kendilerini azim İslam'ın potasında eriten tek bir sultanın gölgesi altında yaşamıştır. Bundan dolayı sorun, Yemen halkının bir arada yaşamasında değildir. Bilakis sorun, işlerin İslam hükümlerine göre gözetilmemesinden kaynaklanan zulümde yatmaktadır.

İşlerin kötü güdülmesi yüzünden insanların maruz kaldığı zulüm, ancak yiyecek, giyecek, ilaç, eğitim ve güvenlik gibi insanların temel ihtiyaçlarının doyumunu garantileyecek ve lüks ihtiyaçlarını doyumalarına imkan verecek adil siyasi bir fikirle ortadan kaldırılır. Bunu yapmak ise ancak yönetimi Hilafet nizamı olan İslam akidesi ile mümkündür ki o,
“Hikmet sahibi, her şeyden haberdar olan (Allah) tarafından” indirilmiştir.

Ayrıca Yemen'in parçalanması, yeniden taksim edilmesi ve parçalarının ayrılması, İslam'da haram olan bir husus olmasının yanı sıra zulmü de ortadan kaldırmaz. Bilakis bu, zayıflık, parçalanma, etnik ve kabile temelinde daha fazla bölünme getirir.

Müslümanların beldeleri de dahil dünyanın dalgalarına kapıldığı sorunlar ve krizlerin temel sebebi, demokratik cumhuriyet kapitalizm sistemi ile hükmedilmesidir. Tüm dünyada ekini ve nesli helak eden kapitalizm nizamının ortaya çıkardığı bu sorunların ve krizlerin çözüm garantörü sadece İslam nizamıdır.

Bu bozuk vakıayı değiştirme ve bu sorunları çözme sorumluluğu, her Müslümana ait bir sorumluluktur. Bu sorumlulukta kusur göstermek, Allah'ın azabının terettüp edeceği bir günahdır. Öldürme, mallara ve ırzlara saldırma, yabancılara ajanlık yapma, faiz, kumar ve özelleştirme gibi amelleri uygulamak, dünyada İslam Devleti'nde cezanın uygulanacağı birer haram ve cürüm olan işlerdir. Ahiretin azabı ise daha büyüktür. Ayrıca Müslümanlara dayatılan mevcut şartlar, hiçbir kimsenin masum kanları akıtmasını caiz kılmaz. Bilakis Müslümanlar, haram olan her şeyi reddetmeli, bunlardan uzak durmalı ve hayatlarında ağır bir bedel ödemeye yol açsa dahi yöneticileri gerekli şeri muhasebe ile muhasebe etmelidirler.

Bu bedel, Allah'ın kendilerine vaat ettiği sevap karşısında çok azdır. Nitekim Sallallahu Aleyhi ve Sellem, şöyle buyurmuştur:

“Şehitlerin efendisi Hamza İbn-u Abdulmuttalib'tir ve zalim yöneticiye karşı çıkıp ona (marufu) emreden ve onu (münkerden) nehyeden ve (bunun için) katledilen kimsedir.”

Ekonomik sistem, siyasi sistemin ayrılmaz bir parçası olup serveti korumaya, himaye etmeye, geliştirmeye ardından tebaanın fertlerine adil bir dağıtımla dağıtmaya muktedir bir güce sahip ideolojik siyasi bir varlığı olmayan herhangi bir devletin ekonomik ağırlığının olması imkansızdır. Bu güç ise İslam'da mevcuttur. Her ne kadar Müslümanlar, büyük insan kapasitesine, madeni servetlere ve ihtiyaçlarının üzerinde tarımsal fazlalığa sahip olsalar da bir akide ve hayat nizamı olarak İslam'a dönmedikleri sürece bir varlıklarının olması mümkün olmadığı gibi siyasi, ekonomik ve askeri olarak dünyada bir ağırlıklarının da olması mümkün değildir.

Müslümanlar, İslam'da yönetim nizamının, krallık, cumhuriyet, federal, konfederal, federalizm, demokratik ve bölgesel bir nizam olmayıp İslam'ın azim nizamı olan Hilafet olduğunu idrak etmelidirler.

Ey Yemen ve Yemen dışındaki Müslümanlar! Sizleri, Allahu [Subhâhnehu ve Te'alâ]'nın vaat ettiği nusrete ehil olasınız diye Hilafet Devleti'ni şeri metotla geri getirmek için **Hizb-ut Tahrir** ile birlikte ciddiyetle çalışmaya davet ediyoruz.

“Allah, sizlerden iman edip

salih amel işleyenleri, kendilerinden öncekileri yeryüzünde Halife kıldığı gibi onları da yeryüzünde Halife kılacağını, onlar için seçtiği dinlerini (İslam'ı) yeryüzünde hakim kılacağını, (geçirdikleri) bu korkularını güvene çevireceğini vaadetti. Zira onlar yalnız Bana kulluk ederler ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Her kim de bundan sonra inkar ederse işte onlar fasıkların ta kendileridir.” [Nur 55]

Ve Âhir-u Da'vâna En-il Hamd-u Li'llahi Rabb-il 'Âlemîn
**Onların dualarının sonu da alemlerin Rabbi olan Allah'a
hamddir.** [Yûnus 10]

www.hizb-ut-tahrir.org
www.hizb-ut-tahrir.info
www.turkiyevilayeti.org